

Bouw Uw Koninkrijk en Gemeente

BOUW UW KONINKRIJK EN GEMEENTE

Eerherstel voor het Koningschap van Jezus Christus tot zegen
van Zijn Gemeente, van Israël en de volken

door M.D. Geuze, hervormd emeritus-predikant in de
Protestantse Kerk in Nederland

*(Jezus zegt:) Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn
gerechtigheid en al deze dingen zullen u erbij gegeven
worden. (Mattheüs 6:33)*

WOORD VOORAF

In de tijd van het Nieuwe Testament en in de eerste drie eeuwen van de Christelijke Kerk hebben de verwachting van Jezus' terugkeer en de komst van Zijn Koninkrijk op aarde voor Israël en de volken een grote plaats in het gemeente- en christenleven. Jezus Christus betekent: Jezus, de door God gezalfde Koning van Israël! In de eeuwen daarna komen Zijn terugkeer en Koningschap op de achtergrond, maar in de vorige eeuw zijn deze Bijbelse waarheden herontdekt, samen met het voortgaande werk van de Heilige Geest in vervulling, inwoning en toerusting met Zijn vrucht, gaven en bedieningen, waardoor tekenen van het Koninkrijk worden opgericht. Over deze onderwerpen zijn al een aantal theologische boeken verschenen, maar nog weinig voor de leden van Christus' Gemeente. Dit boekje is een bescheiden poging om in deze leemte te voorzien. Het bevat luisteroefeningen bij Bijbelwoorden over het Koningschap van Jezus in relatie met Zijn Gemeente; luisteroefeningen, omdat het geloof en bezinning op het geloof altijd beginnen met luisteren naar de Bijbel, het Woord van God. De titel van het boekje *Bouw Uw Koninkrijk en Gemeente!* is een gebed vanuit het besef dat Koninkrijk en Gemeente God ter harte gaan en dat het Zijn werk is om die te bouwen, terwijl Hij ons daarbij wil inschakelen. Het boekje is een uitwerking van het boekje *Wij zijn Koningen* dat een Bijbels fundament wil zijn voor verdere doordenking en beleving van deze Bijbelse onderwerpen voor het gemeente- en christenleven tot verrijking en verdieping ervan. Enkele hoofdstukken uit dit boekje verschijnen hier opnieuw, omdat ze met het oog op het geheel moeilijk gemist kunnen worden. Wat de volgorde van de hoofdstukken betreft: na twee inleidende hoofdstukken over het Koninkrijk van God en Christus'

Gemeente volgen er hoofdstukken over Jezus' weg op aarde, in de hemel en in de toekomst, daarna komen er hoofdstukken over de 'eigenschappen' of kenmerken van Christus' Gemeente zoals die in de kerkgeschiedenis zijn geformuleerd als eenheid, katholiciteit, heiligheid en lichaam van Christus en ten slotte krijgen andere belangrijke aspecten van Jezus' Koningschap aandacht. In de titels van de hoofdstukken geef ik voorkeur aan 'Jezus de Koning' boven Jezus' Koninkrijk, omdat de eerste uitdrukking persoonlijker en concreter is. De naam 'Israël' voeg ik toe en herhaal ik om ons - gelovigen met een heidense achtergrond - te doen beseffen dat Jezus allereerst bij Israël, het Joodse volk, behoort en daarna pas bij ons uit enkel genade; wij zijn er bij gekomen en zijn door het geloof in Jezus kinderen van Abraham (Rom.4:11,16; Gal.3:29).

Met vreugde heb ik aan dit boekje gewerkt. Telkens waren er verrassende ontdekkingen in de Bijbel. Graag wil ik de lezers daarin laten delen. Ik hoop en bid dat dit boekje visie en passie voor het Koninkrijk van God en voor Christus' Gemeente zal geven, in hun eenheid en verscheidenheid, tot opbouw van de Gemeente en tot de komst van het Koninkrijk voor Israël en de volken, ook van ons Nederlandse volk.

Aan de *hele* Gemeente van Christus en aan iedere gelovige in het bijzonder draag ik het boekje op.

Met hartelijke groet en zegenbede, M.D. Geuze

Nunspeet, september 2020

INHOUD

1. Het Koninkrijk van God, de Koning van hemel en aarde (Ex.15:18; Ps.93:1,2; Mt.6:23; Openb.19:6) - 10
2. De Gemeente van Jezus, de Koning van Israël (Mt.16:18,19; 18:17,18) - 13
3. De persoon van Jezus, de Koning van Israël (Lk.1:30-33; Jes.9:5; Jer.23:5,6; Joh.10:30) - 16
4. De komst van Jezus, de Koning van Israël (Lk.2:6,7, 10-12; Mt.2:1,2; Joh.1:14) - 19
5. Het leven van Jezus, de Koning van Israël (Mt.2:15,23; 4:13-16; 9:35; Lk.9:51) - 23
6. Het geloof van Jezus, de Koning van Israël (Lk.22:41,42,44; Mk.15:33,34; Gel.2:20) - 26
7. De hoop van Jezus, de Koning van Israël (Lk.1:30-33; 2:27-32,34,35;24:27) - 29
8. De liefde van Jezus, de Koning van Israël (Joh.13:1; Lk.22:61,62; Joh.19:26,27; 21:17; Ef.3:19) - 32
9. Het werk van Jezus, de Koning van Israël (Lk.4:17-19,21; Mt.16:21; Hand.10:37,38) - 35
10. Het vertrek van Jezus, de Koning van Israël (Joh.7:33; 12:32,35; 14:3,18,19; Lk.24:50,51) - 38
11. De regering van Jezus, de Koning van Israël (Mk.16:19; Hand.2:33; 7:56; Hebr.2:9) - 41
12. De terugkeer van Jezus, de Koning van Israël (Mt.26:64; Hand.1:10,11; Openb.22:17,20) - 44
13. Het vrederijk van Jezus, de Koning van Israël (Openb.20:4) - 47

14. Het oordeel van Jezus, de Koning van Israël
(Openb.20:11,12,15; Joh.5:22,23,27) - 50
15. De toekomst van Jezus, de Koning van Israël (1
Kor.15:24-26,28) - 53
16. Jezus, de Koning van Israël: de Enige (Joh.17:20,21; 1
Kor.1:10,13; Ef.4:3-6) - 56
17. Jezus, de Koning van Israël: vol genade
(Joh.1:14,16,17; Kol.2:2,3,9) - 59
18. Jezus, de Koning van Israël: de Heilige (Lk.1:35;
Mk.1:23,24; Joh.17:17,19; 1 Petr.2:9) - 62
19. Jezus, de Koning van Israël: voor alle volken (Ps.2:8;
Jes.49:6; Mt.28:18,19; Hand.1:8) - 65
20. Jezus, de Koning van Israël : Zijn lichaam (Ef.3:6; 1
Kor.12:12-14; Ef.4:15,16; 5:23) - 68
21. Het Evangelie van Jezus, de Koning van Israël
(Mk.1:14,15; Mt.9:35; Hand.8:12; 28:31; Mt.24:14) -
71
22. De toegang tot Jezus, de Koning van Israël (Joh.1:11-
13; 3:3) - 74
23. In Jezus, de Koning van Israël, geloven (Joh.6:68,69;
17:8; 20:31) - 77
24. Jezus, de Koning van Israël, belijden (Joh.1:50;
Mt.16:15-17; 20:32,33; Rom.10:9,10) - 80
25. De onderdanen van Jezus, de Koning van Israël
(Mt.5:2-5; Lk.4:17,18; 15:1,2; 1 Kor.1:26) - 83
26. Het waterbad van Jezus, de Koning van Israël
(Mt.28:18,19; Rom.6:3-7) - 86
27. De maaltijd van Jezus, de Koning van Israël
(Mt.26:26-28; Hand.2:42,46; 1 Kor.10:21; 11:26) - 89

28. De macht van Jezus, de Koning van Israël (Mt.7:28,29; 9:6-8; 10:1; 28;18) - 92
29. De kracht van Jezus, de Koning van Israël (Lk.4:14; 5:17; 6:19; 24:49; Hand.19:11,12) - 95
30. De tekenen van Jezus, de Koning van Israël (Jes.35:4-6; Mt.11:4,5; Rom.15:18,19) - 98
31. Jezus, de Koning van Israël, gehoorzamen (Mt.7:24,25; Joh.14:23,24; Mk.16:15,20; Hand.8:5-8) – 101

Gebed – 104

Lied – 105

Literatuur - 106

1

HET KONINKRIJK VAN GOD, DE KONING VAN HEMEL EN AARDE

Lezen: Psalm 93

(Mozes zingt:) De HEERE zal regeren voor eeuwig en altijd!
(Exodus 15:18)

*(Een dichter zingt:) De HEERE regeert, Hij is met majesteit
bekleed, de HEERE is bekleed en heeft zichzelf omgord met
macht. Ja, vast staat de wereld, hij zal niet wankelen; vast
staat Uw troon, van oudsher, U bent van eeuwigheid.*
(Psalm 93:1,2)

*(Jezus zegt:) Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn
gerechtigheid en al deze dingen (eten, drinken, kleding) zullen
u erbij gegeven worden. (Mattheüs 6:33)*

*(Johannes op Patmos hoort:) ... Halleluja, want de HEERE, de
almachtige God, is Koning geworden. (Openbaring 19:6)*

In de Bijbel staat de komst van het Koninkrijk van God op aarde centraal, met name in de prediking en het onderwijs van Jezus en Zijn apostelen. Op de eerste bladzij van de Bijbel lezen we over koninklijke bevelen van God, de Schepper van hemel en aarde, Die alles uit niets te voorschijn roept en Die het koningschap over de aarde aan de mens toevertrouwt (Gen.1:26-28). Op de laatste bladzij lezen we over de troon van God en van Jezus, het Lam, en over Gods dienstknechten

die als koningen zullen regeren in alle eeuwigheid (Openb.22:1,3,5). Jezus spreekt over het Koninkrijk van God en over het Koninkrijk der hemelen; twee benamingen voor dezelfde zaak. De Joden spreken over het Koninkrijk der hemelen, omdat ze de Naam van God uit eerbied niet willen gebruiken. Mattheüs, die zijn Evangelie voor de Joden schrijft, spreekt daarom meestal over het Koninkrijk der hemelen; uit de hemel afkomstig en bestemd voor de aarde. Jezus spreekt verder over het Koninkrijk van Zijn Vader (Mt.26:29), maar ook over Zijn eigen Koninkrijk (Lk.22:29,30). Zoals de eerste Adam met God mee regeerde over de aarde, zo regeert Jezus als de tweede Adam mee met Zijn Vader, maar Zijn Koningschap overtreft dat van Adam (Ps.8:6-9 en Hebr.2:6-9). Daarom spreekt het Nieuwe Testament vaak over het Koninkrijk van God en over het Koninkrijk van Jezus, de Messias, naast elkaar (Ef.5:5). Zij regeren samen (Openb.3:21). De uitdrukking 'Koninkrijk van God' stamt uit de Joodse toekomstverwachting; geworteld in de profetieën en psalmen van het Oude Testament. De Joden verwachten het reddende ingrijpen van God tot herstel van het koningschap van David aan Israël door de komst van de Messias én tot bevrijding uit de macht van de vijanden. De proclamatie van het dichtbij gekomen Koninkrijk van God door Johannes de Doper en door Jezus moet de Joodse oren hebben doen spitsen en hun toekomstverwachting ontvlammen. Zal nu het Koninkrijk van God aanbreken? Is Jezus de beloofde en verwachte Messias? De Bijbelse betekenis van het Koninkrijk van God is, dat de God van hemel en aarde KONING IS én KONING WORDT over de aarde; Zijn Koningschap is tegenwoordig én toekomstig. Wij denken bij 'Koninkrijk', bijvoorbeeld het Koninkrijk der Nederlanden, aan een bepaalde regeringsvorm (monarchie) of een bepaald grondgebied. Bij het Koninkrijk van God moeten we denken aan Zijn Koningschap over hemel en

aarde en over de erkenning van Zijn Koningschap; dat Hij als Koning geëerd, gehoorzaamd en gediend wordt. Dat laatste spreekt niet vanzelf, want door de zondeval in het paradijs is de mens een slaaf van satan geworden. Hij heeft het koningschap over de aarde van de mens gestolen en dat zich *wederrechtelijk* toegeëigend. Hij is de vorst van deze wereld geworden, die Jezus alle koninkrijken van de wereld met hun heerlijkheid aanbiedt, wanneer Hij voor hem neerknielt en hem aanbidt (Mt.4:8-10). Jezus weerstaat hem en overwint hem. Later zal Hij alle macht, het Koningschap over hemel en aarde, *wettig* ontvangen uit de hand van Zijn Vader (Mt.28:18). Na de zondeval in het paradijs is Gods Koningschap een strijdend Koningschap om de aarde terug te brengen onder Zijn zegenrijke regering. Hij verklaart aan slang en satan de oorlog en belooft aan hen Zijn overwinning (Gen.3:15). Jezus spoort al Zijn onderdanen aan om het Koninkrijk van God te zoeken; het *eerst* te zoeken. Het moet, kan en zal gevonden worden. Dat betekent: vurig bidden om de komst van het Koninkrijk, het vreugdevol verwachten en toegewijd leven als onderdanen ervan. Dat is de blijvende opdracht voor Christus' Gemeente, in de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebed

Dank U, Koning van hemel en aarde, voor Uw Koningschap en voor Uw werk voor de erkenning van Uw Koningschap.

Geef dat we U als Koning erkennen, eren, gehoorzamen en dienen, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer Bijbelwoorden over het Koningschap van God in het Oude Testament?
2. Hoe is het Koninkrijk tegenwoordig én toekomstig?

3. Zoek je God als Koning? Hoe?

2

DE GEMEENTE VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Mattheüs 16:13-20; 18:15-20

(Jezus zegt:) En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze Petra zal Ik Mijn Gemeente bouwen en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn. (Mattheüs 16:18,19)

(Jezus zegt:) Als hij (de broeder die zondigt) niet naar hen (broeders die hem willen terechtwijzen) luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar zijn. Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn. (Mattheüs 18:17,18)

In de prediking en het onderwijs van Jezus en Zijn apostelen staat de komst van Gods Koninkrijk op aarde voor Israël en de volken centraal (Hand.1:3; 28:31). Jezus als de beloofde Messias (Hebreeuws) of Christus (Grieks): de door God gezalfde Koning met de Heilige Geest neemt op Zijn beurt daarin een centrale plaats in. Hij is de Koning, de Heere (Gr. *kurios*)! Vrucht van deze prediking is de vorming van een nieuwe gemeenschap rond Jezus, de beloofde Koning. De eerste leden ervan zijn de twaalf leerlingen en vrouwen die Jezus volgen. Later breidt deze kring zich uit tot

honderdtwintig Jezus-gelovigen in de opperzaal te Jeruzalem (Hand.1:15) en met drieduizend gedoopte leden op de Pinksterdag in Jeruzalem (Hand.2:41). Door de uitstorting van de Heilige Geest worden de leden van de gemeenschap rond Jezus samengesmeed tot Zijn Gemeente en komt die tot openbaring; de Gemeente die Hij tijdens Zijn aardse leven heeft voorbereid. Jezus gebruikt het woord 'gemeente' voor het eerst naar aanleiding van Petrus' belijdenis dat Hij de Christus, de Messias, de Zoon van de levende God is. Bij zijn eerste ontmoeting met Jezus heeft Petrus de Griekse naam 'petros' gekregen, dat betekent: een los stuk steen (Joh.1:43). Nu zegt Jezus: 'En Ik zeg u ook dat u Petrus bent en op deze Petra (Gr. rotsgrond) zal Ik Mijn Gemeente bouwen'. 'Petra' wijst op de rotsgrond van Gods openbaring aan Petrus dat Jezus de Messias is. Jezus bevestigt Petrus' nieuwe naam en zijn belijdenis dat Hij de Christus is. Wat een heerlijke ervaring voor Petrus en de andere leerlingen, maar ook voor Jezus zelf! Op de rotsbodem van Gods openbaring aan Petrus zal Jezus Zijn Gemeente bouwen. Het Griekse woord voor 'gemeente' (*ekklèsia*) betekent: t elke vorm van vergadering of samenkomst (Hand.19:32,39,40). Het komt van het werkwoord 'uit-roepen'. In de Griekse vertaling van het Oude Testament wordt het voor de vergadering van Israël gebruikt (Deut.23:1; 31:30). Jezus gebruikt het hier voor de gemeenschap van leerlingen rondom Hem. In Mattheüs 18 gebruikt Hij het voor een wijdere kring dan de twaalven. Op de openbaring van de Vader aan Petrus dat Hij de Messias is zal Jezus in de toekomst Zijn Gemeente bouwen. Hij begint daarmee op Pinksteren wanneer door Petrus' verkondiging er drieduizend mensen tot geloof in Hem komen en zich in Zijn Naam laten dopen. Dan komt Jezus' Gemeente tot openbaring als een gemeente die volhardt in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood

en in de gebeden (Hand.2:42); een gemeente onder leiding van Zijn apostelen. Na Pinksteren breidt die Gemeente zich uit onder alle volken en bestaat ze uit gelovigen uit Israël en de volken. Aan Petrus en zijn medeleerlingen vertrouwt Jezus de sleutels van Zijn Koninkrijk toe: Zijn volmacht om bindende uitspraken te doen in Zijn Naam, onder leiding van Zijn Geest, die ook in de hemel gelden. God staat er achter!

Jezus' Koningschap omvat hemel en aarde en hun vernieuwing bij Zijn terugkomst in heerlijkheid. Jezus' Gemeente is teken, gestalte, instrument, commandocentrum en voorschot van Zijn Koninkrijk. Het gaat niet om Zijn Gemeente, maar om Zijn Koninkrijk. Daarom spreekt Jezus zoveel over het Koninkrijk en zo weinig over Zijn Gemeente. Die Gemeente is geen doel in zichzelf, maar middel tot de komst van Gods Koninkrijk op aarde. Jezus houdt ons een spiegel voor: Zijn we op Zijn Koninkrijk gericht óf op Zijn Gemeente? Het eerste houdt de verwachting van Zijn komst en Koninkrijk levend, maar het tweede niet. Het gemeenteleven raakt dan hoe langer hoe meer naar binnen gekeerd, terwijl het bedoeld is om zich te richten op de komst van Jezus en Zijn Koninkrijk. Het is een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Gemeente van Jezus, de Koning, te zijn! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw onderwijs over Uw Koninkrijk en Gemeente en dat U haar richt op Uw Koninkrijk.

Geef dat Uw Gemeente de komst van Uw Koninkrijk dient, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom vallen Koninkrijk en Gemeente niet samen?
2. Waar leidt gelijkstelling toe? Waarom?

3. Leef je Koninkrijksgericht óf Gemeentegericht?

3

DE PERSOON VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Lukas 1:1-38

(Lukas vertelt:) En de engel (Gabriël) zei tegen haar (Maria):... En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. (Lukas 1:30-33)

(Jesaja profeteert:) Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, eeuwige Vader, Vredevorst. (Jesaja 9:5)

(Jeremia profeteert:) Zie, er komen dagen spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen...Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: DE HEERE ONZE Gerechtigheid. (Jeremia 23:5,6; 33:15,16)

(Jezus zegt:) Ik en de Vader zijn één. (Johannes 10:30)

Na de zondeval in het paradijs belooft de God van hemel en aarde aan de mens de komst van een Overwinnaar over de slang en de satan (Gen.3:15) en na de roeping van Abraham uit de afgodendienst belooft Hij aan Zijn nageslacht de komst

van een Koning uit de stam van Juda (Gen.49:10). Deze Koning zal een heel bijzondere Koning zijn. In de profetieën over Zijn komst wordt gezegd dat Hij een bovenmenselijke koning zal zijn. Hij zal de Namen dragen: Sterke God, eeuwige Vader en de HEERE onze Gerechtigheid. In de laatste Naam wordt aan de beloofde Koning de Naam van de God van Israël gegeven, Die gerechtigheid voor Zijn volk bewerkt. De engel Gabriël kondigt Zijn geboorte aan en zegt dat de beloofde Koning 'de Zoon van de Allerhoogste' en 'Gods Zoon' genoemd zal worden. Jezus belijdt zelf dat Hij de Zoon van God is en van Zijn Vader macht ontvangen heeft om de zonden te vergeven (Mk.2:10). In de vele 'Ik ben' woorden, bijvoorbeeld 'Ik ben de Goede Herder', past Hij de Naam van God 'Ik ben Die Ik ben' (Ex.3:14) op zichzelf toe. Wanneer de hogepriester Hem onder ede beveelt te zeggen of Hij de beloofde Messias, de Zoon van God is, zegt Hij 'ja'. Omwille van dit getuigenis wordt Hij ter dood veroordeeld (Mt.26:64-66). Zijn leerlingen belijden Jezus als 'de Zoon van de levende God' (Mt.16:16; Joh.6:69).

Op grond van bovengenoemde Bijbelwoorden uit het Oude en Nieuwe Testament heeft de Christelijke Kerk vanaf de tijd van de apostelen beleden dat Jezus van Nazareth God én mens is en dat er 'één Middelaar tussen God en mensen is, de mens Christus Jezus' (1 Tim.2:5). Dit is een groot geheimenis, door God in Zijn Woord aan ons bekendgemaakt. Hij heeft er voldoende over geopenbaard om getroost te leven en zalig te sterven, maar het blijft een geheimenis. We kunnen het niet begrijpen, alleen bewonderen, geloven en aanbidden. Wat een liefde, genade en wijsheid van God om zo'n Middelaar te geven, Die echt en volmaakt God is én tegelijk echt en volmaakt mens is! Hij was en bleef God en Hij werd mens. Hij voegde aan Zijn Goddelijke natuur de menselijke natuur toe; niet die van

Adam van vóór de zondeval, maar die van Adam ná de zondeval: de verzwakte menselijke natuur die onderhevig is aan de gevolgen van de zonde: vermoeidheid, zwakte, ziekte en dood, zonder daarin te zondigen. Die twee naturen in één persoon verenigen kan alleen het werk van God zijn: om dat uit te denken, te beschikken en uit te voeren. Aan Hem alle dank, lof, eer en aanbidding, nu en tot in de eeuwen der eeuwen! Dit maakt Jezus, de beloofde Koning aan en van Israëel, zo bijzonder! Als God-Mens, Middelaar, verzoent Hij de Schepper en Zijn verloren wereld én de heilige en rechtvaardige God en de zondige en schuldige mens én bevrijdt Hij de wereld en de mens uit de machten van zonde en schuld, dood en oordeel, van satan en zijn demonen. Daartoe is Hij bevoegd en bekwaam, omdat Hij God en mens is. Zijn persoon heeft alles te maken met Zijn plaats en taak in Gods reddingsplan. Hier past ons enkel verwondering, dankzegging en aanbidding. Wat een liefde van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest om dit alles uit te denken en uit te voeren! Daarom is het de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de heerlijke persoon van Jezus, de Koning van Israëel, te verkondigen! Amen.

Gebed

Dank U, Vader, Zoon en Heilige Geest, voor het geschenk van de heerlijke persoon van Jezus, de Koning van Israëel.

Leer ons Hem hoe langer hoe meer kennen en dienen, door het werk van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is het moeilijk om in Jezus als God en mens in één persoon te geloven?
2. Waarom is dit geloof fundamenteel?
3. Geloof je in Jezus als de God-Mens? Waarom en hoe?

DE KOMST VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Lukas 2:1-20

(Lukas vertelt:) En het geschiedde... dat de dagen vervuld werden dat zij (Maria) baren zou en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg...En de engel zei tegen hen (de herders): Wees niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u in de stad van David de Zaligmaker geboren is; Hij is Christus, de Heere. En dit zal voor u het teken zijn: u zult het Kindje vinden in doeken gewikkeld en liggend in de kribbe. (Lukas 2:6,7,10-12)

(Mattheüs schrijft:)... zie, wijzen uit het oosten kwamen in Jeruzalem aan en zeiden: Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden. (Mattheüs 2:1,2)

(Johannes getuigt:) En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid. (Johannes 1:14)

In de volheid van de tijd – God vervult de tijd van geestelijke onmondigheid (Gal.4:1,4), van het Oude Testament – komt Jezus, de beloofde Koning van Israël. Hij wordt geboren in Bethlehem, de stad van koning David. Bethlehem betekent

'huis van het brood' en Jezus is het Brood van het leven (Joh.6:48). Keizer Augustus (63 v. C. -14) in Rome werkt daaraan mee door zijn gebod dat zijn onderdanen zich moeten laten inschrijven voor de belastingen in de plaats waar ze vandaan komen. Zo komen Jozef en Maria in Bethlehem. Micha's profetie gaat in vervulling: 'En u, Bethlehem-Efrata, al bent u klein onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël (Micha 5:1). Gods tijd wordt vervuld en de dagen van Maria's zwangerschap worden vervuld. Ze baart haar eerstgeboren Zoon, wikkelt Hem in doeken – in die tijd gebruikelijk – en legt Hem neer in de kribbe, een voederbak of voederplaats in een stal, omdat voor hen geen plaats is in de herberg. Een gewone geboorte, maar onder bijzondere omstandigheden. Gods heilige Zoon wordt geboren in een onreine stal, neergelegd in een voederbak. Voor niemand te heilig en te hoog om voor Hem neer te knielen. 'Kom, laten wij aanbidden'! 'Geen plaats' ervaart Hij hier voor het eerst. Later is er voor Hem geen plaats in Israël (Mt.2), in Nazareth (Lk.4), in Jeruzalem (Hebr.13:12) en op aarde, wanneer Hij aan het kruis hangt tussen hemel en aarde. Voor Hem geen plaats om voor ons een plaats te bereiden in Gods Vaderhart en Vaderhuis! Wat een genade!

Dit sobere geboortebericht wordt gevolgd door een geboortekaartje uit de hemel: 'Zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u in de stad van David de Zaligmaker geboren is: Hij is Christus – de beloofde Messias – de Heere'. Daarop volgt de proclamatie door een hemelse legermacht: 'Eer aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in mensen een welbehagen'. Het is niet vreemd dat de herders naar Bethlehem gaan om de geboren Messias te ontmoeten. Ze gaan met haast en vinden Maria en Jozef met het Kindje,

liggend in de kribbe, en maken overal bekend wat hun over dit Kind verteld is. Ze maken God groot om alles wat ze gehoord en gezien hebben zoals tot hen gesproken is. *Herders* verspreiden het geboortebericht van de *Goede Herder*, Die gekomen is om verloren schapen te zoeken en te redden! Kort na Jezus' geboorte komen wijzen uit het oosten naar Jeruzalem en vragen: 'Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden'. Geleid door Gods natuur (de ster) en door Zijn Schrift(uur) in Micha 5 komen ze in Bethlehem en vinden ze het Kind met Maria, Zijn moeder. Ze vallen voor het Kind Jezus neer en aanbidden Hem. Ze openen hun schatten en geven Hem goud, wierook en mirre. Het goud zullen Jozef en Maria straks goed kunnen gebruiken bij hun aanstaande vlucht naar Egypte en wierook en mirre verspreiden een heerlijke geur; passende geschenken voor de geboren Koning. Wat hier gebeurt, roept in herinnering Ps.68:30: 'Omwille van Uw tempel in Jeruzalem zullen koningen U geschenken brengen'. Jezus is de Tempel van God (Joh.1:14; 2:19) en Hij ontvangt geschenken uit verre landen. Hij is de beloofde Koning van Israël én de Koning van de volken, de Redder van de wereld! Beschamend is dat de Schriftgeleerden precies weten waar de beloofde Messias geboren zal worden, maar niet in beweging komen

De komst van Jezus, de Koning van Israël, op aarde is bijzonder. Ook Johannes getuigt daarvan in zijn Evangelie: Jezus als het eeuwige Woord van de Vader, door Wie Hij alles geschapen heeft, is 'vlees' geworden: mens, in zwakheid en kwetsbaarheid, want God als Geest is vol kracht. Hij heeft onder ons gewoond, Zijn tent opgeslagen (letterlijk), tijdelijk gewoond in een woning van vlees en bloed, te midden van Israël, waar God zich door mensen laat ontmoeten. Wat is Hij dichtbij gekomen! Johannes en de andere leerlingen hebben

door het geloof in Hem de heerlijkheid van God gezien: Zijn glanzende majesteit en tegenwoordigheid; een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid. Johannes is er vol van en zoekt naar woorden om de heerlijkheid van Jezus, de Koning van Israël, uit te drukken. Zo is en wordt Jezus ontvangen door Zijn leerlingen, door allen die in Hem geloven. Een wonder van genade! Maar zo wordt Jezus, de Koning van Israël, niet door allen ontvangen. Johannes moet ook schrijven: 'Hij kwam tot het Zijne - Zijn eigen Joodse volk - maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen, maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden namelijk die in Zijn Naam geloven' (Joh.1:11,12). De komst van Jezus, de Koning van Israël, brengt scheiding; wat Simeon al heeft geprofeteerd: tot val en opstanding van velen in Israël (Lk.2:34); de scheiding tussen geloof en ongeloof. En die scheiding voltrekt zich tot vandaag toe waar Jezus als de Koning verkondigd wordt. Neem Hem in geloof aan! Het is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Jezus te verkondigen als de gekomen Koning van Israël en van de volken, met bevel van geloof en bekering, om in Hem eeuwig leven te ontvangen! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, dat U gekomen bent als de Koning van Israël en van de volken om hen te redden.

Geef dat we in U geloven en van U getuigen, in de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom komt Jezus in diepe vernedering?
2. Waarom wordt Zijn komst begeleid door bijzondere dingen?

3. Ben je door Jezus' komst gezegend? Hoe? Waarom?

5

HET LEVEN VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Mattheüs 4:12-25

(Mattheüs vertelt:) En hij (Jozef met Maria en Jezus) bleef daar (in Egypte) tot de dood van Herodes, opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen...En toen hij (Jozef met Maria en Jezus) daar (in Galilea) gekomen was, ging hij wonen in een stad die Nazareth heette, zodat vervuld werd wat door de profeten gezegd is: dat Hij Nazarener genoemd zal worden... Hij (Jezus) verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali, opdat vervuld zou worden wat door de profeet Jesaja gesproken werd toen hij zei: Land Zebulon en land Naftali, ... het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en voor hen die zaten in het land en de schaduw van de dood, is een licht opgegaan. (Mattheüs 2:15,23; 4:13-16)

(Mattheüs schrijft:) En Jezus trok rond in al de steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas elke kwaal onder het volk. (Mattheüs 9:35)

(Lukas vertelt:) Het geschiedde, toen de dagen van Zijn opnemering vervuld werden, dat Hij (Jezus) Zijn aangezicht naar Jeruzalem keerde om daarheen te reizen. (Lukas 9:51)

Het leven van Jezus, de Koning van Israël, is een kort leven

geweest. Hij is ongeveer drie en dertig jaar geworden. Na Zijn geboorte in Bethlehem en na Zijn verblijf in Egypte woont Hij dertig jaar in Nazareth en daarna in Kapernaüm. Hij woont in deze plaatsen om profetieën te vervullen volgens Mattheüs; dus volgens het plan van God. De jaren in Nazareth zijn voor Jezus jaren van voorbereiding geweest voor Zijn bediening in Israël die Hij op ongeveer dertigjarige leeftijd begint (Lk.3:23). Vanuit Kapernaüm trekt Hij rond in alle steden en dorpen van Israël om het Evangelie van het Koninkrijk te proclameren en vanuit deze plaats maakt Hij reizen naar Jeruzalem waar Hij verblijft in Bethanië op de Olijfberg (Mt.21:17; 26:6; Joh.11:1,18; 12:1); vaak om de grote feesten van Israël mee te vieren. Jezus begeeft zich enkele keren buiten het Joodse land in Samaria (Joh.4) en in het gebied van Tyrus en Sidon (Mk.7:24), maar Zijn bediening geldt vooral het volk Israël (Mt.10:5,6; 15:24). Aan het eind van Zijn korte leven sterft Hij in Jeruzalem, daar staat Hij op uit de dood en vanaf de Olijfberg vaart Hij op naar de hemel. Het leven van Jezus valt in twee delen uiteen: een lange periode van voorbereiding en een korte periode van actieve dienst in het Koninkrijk van God.

Jezus is de oudste Zoon in het gezin van Jozef en Maria. Hij heeft broers: Jakobus, Joses, Simon en Judas en zussen (Mt.13:55,56), die eerst niet in Hem geloven (Joh.7:5), maar later wel (Hand. 1:14; 1 Kor.15:7). Moeder Maria komen we regelmatig tegen in de Evangeliën, maar vader Jozef niet. Mogelijk is hij vroeg overleden. Jezus leeft ongetrouwd en heeft vrouwelijke volgelingen met wie Hij rein omgaat (Lk.8:2,3). Hij leidt geen afgezonderd leven zoals Johannes de Doper (Mt.11:18,19), maar blijkt op de hoogte te zijn van het godsdienstige en maatschappelijke leven van Zijn tijd en neemt daar volop aan deel. Op de sabbat gaat Hij volgens goede gewoonte naar de synagoge (Lk.4:16) en trouw neemt

Hij deel aan de viering van de grote feesten in Jeruzalem. Jezus komt in contact met allerlei mensen: hooggeplaatsten als koning Herodes, stadhouder Pontius Pilatus, de hogepriesters Annas en Kajafas, Nicodemus de leraar van Israël, de Romeinse hoofdman van Kapernaüm, enz., maar ook met mensen aan de zelfkant van de maatschappij: verachte tollenaars, een vrouw in overspel gegrepen, een ex-prostituë, de Samaritaanse vrouw, enz. en Hij weet met iedereen op een goede manier om te gaan. Jezus leidt een heilig leven: zonder zonde en toegewijd aan Zijn Vader en aan de mensen. Hij kan zeggen: 'Wie van u overtuigt Mij van zonde?' (Joh.8:46) en iedereen moet Hem het antwoord schuldig blijven. Jezus leeft volmaakt in geloof, hoop en liefde (zie volgende hoofdstukken). Zijn leven staat in dienst van Zijn levenswerk: Koning en Bevrijder te zijn. Zijn heilige leven is van grote betekenis voor ons, want met Zijn volkomen heiligheid bedekt Hij al onze onheiligheid. Door het geloof is Hij onze heiligheid; onze krachtbron en voorbeeld. Het is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om het heilige leven van Jezus, de Koning van Israël, te verkondigen en Zijn verheerlijkte leven op aarde zichtbaar te maken, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebed

*Heere Jezus, dank U, voor Uw heilig leven tot zegen voor ons.
Leer ons ook heilig te leven tot eer van U, tot opbouw van Uw
Gemeente en tot de komst van Uw Koninkrijk voor Israël en de
volken, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.*

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Weet je hoogte- en dieptepunten in het leven van Jezus?
2. Wat maakt Zijn leven bijzonder?

3. Leid je een heilig leven? Waarom? Hoe?

6

HET GELOOF VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Johannes 11:1-46

(Lukas vertelt:)...(Jezus) knielde neer en bad: Vader, als U wilt, neemt deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden...En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen. (Lukas 22:41,42,44)

(Markus schrijft:) En toen het zesde uur gekomen was, kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe. En op het negende uur riep Jezus met luide stem: Eloï, Eloï, lama sabachtani, dat is vertaald: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? (Markus 15:33,34)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Galatië:) ...en niet meer ik (Paulus) leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in (Gr.van) de Zoon van God...(Galaten 2:20)

Wanneer de Zoon van God naar de aarde komt en mens wordt, ontledigt Hij zichzelf, schrijft Paulus (Filip.2:6-8). Hij was in de gestalte van God en aan Hem gelijk – wettig en niet gestolen – en Hij neemt de gestalte van een slaaf aan en wordt aan de mensen gelijk. Jezus heeft dat letterlijk gedaan bij de voetwassing van Zijn leerlingen (Joh.13:2-17). Zijn gelijkworden aan de mensen betekent dat Hij tijdens Zijn verblijf op aarde God blijft, maar vrijwillig afstand doet van

het gebruik van Zijn Goddelijke eigenschappen. Daarom zegt Jezus dat Hij als mens de dag en het uur van Zijn terugkomst in heerlijkheid niet weet (Mt.24:36). En wanneer Hij demonen uitwerpt, schrijft Hij dat toe aan de Geest van God (Mt.12:28) en niet aan Zijn Goddelijk Zoonschap. Wanneer Jezus over het water loopt en de stormwind gaat liggen, komen Zijn leerlingen bij Hem en aanbidden Hem en zeggen: 'Werkelijk, U bent de Zoon van God!' (Mt.14:33). Een goede en mooie reactie, maar deze geeft niet aan dat Jezus dit wonder door de kracht van de Heilige Geest heeft gedaan. Jezus leeft op aarde als een echt en volmaakt mens. Vóór Zijn geboorte woont de Heilige Geest al in Hem en vanaf Zijn geboorte leidt die Hem en op dertigjarige leeftijd wordt Hij bij Zijn waterdoopt gedoopt in de Heilige Geest: toegerust met alle gaven van de Geest voor Zijn bediening, ook met de gave van een bergenverzettend geloof (1 Kor.12:9; Mk.11:23) waarmee Hij Zijn wonderen verricht. Vanaf Zijn kinderjaren leeft Jezus door het geloof: het kinderlijke vertrouwen op Zijn Vader, op Zijn woorden en op Zijn beloften. Bij het volwassen worden groeit Zijn geloof in kennis en vertrouwen (Lk.2:52). Op twaalfjarige leeftijd blijkt Zijn geloof uit Zijn bezig zijn in de dingen van Zijn Vader en uit het onderdanig zijn aan Zijn ouders (Lk.2:49,51). Wanneer Jezus op dertigjarige leeftijd Zijn bediening in Israël begint, dan blijkt Zijn geloof uit Zijn dagelijkse leven, uit alles wat Hij zegt en doet. Hij leeft in volmaakte geloofsgehoorzaamheid aan Zijn hemelse Vader. Tijdens een storm op het meer van Galilea kan Hij in vertrouwen op de bescherming van Zijn Vader rustig slapen (Mk.4:38). Wanneer het bericht van Lazarus' ziekte Hem bereikt, kan Hij in vertrouwen op de leiding van Zijn Vader nog twee dagen blijven waar Hij is. Elke bladzij van het Evangelie getuigt van Jezus' geloof. Zijn geloof heeft ook aanvechtingen gekend, maar niet van binnen uit zoals bij ons,

maar alleen van buitenaf door satan en door mensen. Zijn geloof is vaak beproefd, maar Hij heeft die beproevingen doorstaan en overwonnen door Zijn volhardend geloof. Zijn geloof blijkt heel sterk op dieptepunten in Zijn leven: in Gethsemané en op Golgotha. In de grootste eenzaamheid neemt Hij de toevlucht tot Zijn Vader en klemt zich aan Hem vast door tot Hem te bidden: ‘Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker (van Mijn vreselijk sterven) van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden’ en ‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?’ Niet meer ‘Mijn Vader’, maar toch ‘Mijn God, Mijn God’, met woorden van David in Psalm 22. Gelovend is Hij door Zijn laatste en zwaarste lijden heengekomen en behaalt Hij de overwinning: ‘Het is volbracht!’ (Joh.19:30). Jezus’ geloof heeft grote betekenis voor ons. Paulus leeft niet alleen door het geloof *in* Hem, maar ook door het geloof *van* Hem. En de Hebreëenschrijver noemt Jezus de Leidsman en Voleinder van het geloof (12:2). Hij is ons op de weg van het geloof voorgegaan en heeft op die weg het einddoel bereikt als onze Voorloper (Hebr.5:9). Ons geloof is vaak zwak, maar Zijn geloof is sterk. Hij is de krachtbron en het voorbeeld voor de gelovigen als koningen om uit Hem en voor Hem te leven! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw volmaakt geloven tot zegen van ons.

Geef ons U op de weg van het geloof te volgen en te rusten in Uw volmaakte geloof, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom denken we niet vaak aan Jezus’ geloof?
2. Ken je meer voorbeelden van Zijn geloof?
3. Is het geloven van Jezus je tot steun? Hoe?

DE HOOP VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Lukas 2:1-38

(Lukas vertelt:) En de engel (Gabriël) zei tegen haar (Maria):... En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven... en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen... En hij (Simeon) kwam door de Geest in de tempel... loofde God en zei: Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die U bereid hebt voor de ogen van alle volken, een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken...Zie, dit Kind is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat tegengesproken zal worden – ook door uw eigen ziel zal een zwaard gaan – opdat de overwegingen uit veel harten openbaar worden. (Lukas 1: 30-33; 2:27-32, 34,35)

(Lukas schrijft:) En Hij (Jezus) begon bij Mozes en al de profeten en legde hun (de Emmaüsgangers) uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was. (Lukas 24:27)

Vanaf Zijn kinderjaren leeft Jezus in hoop op Zijn Vader, de HEERE, de God van Israël, op de vervulling van Zijn woorden en beloften. In de geloofsoopvoeding in het ouderlijke gezin, in de plaatselijke synagoge en in de Jeruzalemse tempel hoort Hij over Gods beloften voor Israël en voor de volken,

over Zijn beloften over de komst van Zijn Koninkrijk en de komst van de beloofde Messias. Jezus leeft in de Schriften van Zijn Vader, kent die en legt die uit aan anderen. Op een bepaalde leeftijd vertelt moeder Maria Hem over de aankondiging van Zijn geboorte door de engel Gabriël en over Zijn Koningschap op de troon van David en over de ontmoeting met Simeon in de tempel en over de profetieën die over Hem zijn uitgesproken. In de loop der jaren is Zijn hoop sterker geworden en Zijn kennis van de beloofde dingen groter geworden. En wanneer Hij op dertigjarige leeftijd gedoopt wordt in de Heilige Geest ontvangt Hij Hem als de Geest van wijsheid en openbaring (Ef.1:17) met de gaven van woorden van kennis en wijsheid, profetie en het onderscheiden van geesten (1 Kor.12:8-10). Zo wordt Hij toegerust voor Zijn bediening in Israël. Als mens is en blijft Hij volledig afhankelijk van de Heilige Geest als de Geest van openbaring: Hij kan alleen spreken wat Hij Zijn Vader hoort spreken (Joh.7:16-18; 8:28; 12:49) en doen wat Hij de Vader ziet doen (Joh.5:19). Terwijl Zijn Vader Hem zoveel toevertrouwt blijft Hij nederig (Mt.11:29).

Wanneer Jezus op twaalfjarige leeftijd met Jozef en Maria meegaat naar de tempel in Jeruzalem, vervult hoop Zijn hart: Hoe zal de tempel eruit zien en wat zal Hij daar ontmoeten. Wanneer Johannes de Doper Hem doopt in water en Hij bidt om de doop in de Geest is er hoop bij Hem (Lk.3:21,22). Zijn dagelijks dienstwerk: de proclamatie van het dichtbij gekomen Koninkrijk van God en de demonstratie van het Koninkrijk door tekenen ervan op te richten doet Hij met hoop: Hoe zal Zijn Vader Hem gebruiken en hoe zullen de mensen reageren? Voortdurend ontvangt Hij opdrachten van Zijn Vader in allerlei situaties die Hij uitvoert met hoop. Wanneer Hij bericht ontvangt over Lazarus' ziekte zegt de Vader Hem nog twee dagen te blijven waar Hij is en Jezus

doet dat. Daarna gaat Hij naar Bethanië vol hoop, terwijl Hij weet dat Lazarus is gestorven. Daar gekomen geeft Hij opdracht om de grafsteen te verwijderen, bidt tot Zijn Vader en dankt Hem voor Zijn verhooring. Dan roept Hij: 'Lazarus, kom naar buiten' en hij komt uit het graf. Op die dag is Jezus' hoop bijzonder werkzaam. Jezus kondigt verschillende keren Zijn lijden, sterven en opstanding aan. Die aankondigingen hebben Hem hoop gegeven en Hij met hoop heeft Hij uitgezien naar hun vervulling. Hij heeft gehoopt op de vreugde van en de heerlijkheid bij Zijn Vader en die hoop heeft Hem de volharding gegeven om Zijn lijden en kruisdood te ondergaan (Hebr.12:2; Joh.17:5). In dieptepunten van Zijn leven en bediening staat de boog van Zijn hoop het sterkst gespannen. In Zijn hoop op God is Hij nooit teleurgesteld, wel in Zijn hoop op mensen, maar daar is Hij op een goede manier mee omgegaan, zonder te zondigen. Voor alle gelovigen is Hij een krachtbron en voorbeeld om op God te blijven hopen en dat niet te vergeefs, want de liefde van God is in hun hart uitgestort (Rom.5:5). Het is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Jezus' hoop te verkondigen, die door te geven en voor te leven, door de kracht van Zijn Heilige Geest, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw volmaakt hopen tot zegen voor ons.

Leer ons U te volgen op de weg van de hoop, tot eer van U, tot opbouw van Uw Gemeente en tot de komst van Uw Koninkrijk voor Israël en de volken, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe kan Jezus' hopen ons tot steun zijn?
2. Ken je meer voorbeelden van Zijn hopen?
3. Vind je het moeilijk om op God te hopen? Waarom?

DE LIEFDE VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Johannes 13:1-20

(Johannes vertelt:) En vóór het feest van het Pascha, toen Jezus wist dat Zijn uur gekomen was dat Hij uit de wereld zou overgaan naar de Vader, heeft Hij de Zijnen, die in de wereld waren en die Hij liefgehad had, liefgehad tot het einde. (Johannes 13:1)

(Lukas vertelt:) En de Heere keerde zich om en keek Petrus aan...En Petrus ging naar buiten en huilde bitter. (Lukas 22:61,62)

(Johannes schrijft:) Toen nu Jezus (op het kruis) Zijn moeder zag en de discipel, die Hij liefhad, bij haar zag staan, zei tegen Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon. Daarna zei Hij tegen de discipel: Zie, uw moeder. En vanaf dat moment nam de discipel haar in zijn huis... Hij (Jezus) zei voor de derde keer tegen hem: Simon, zoon van Jona, houdt u van Mij?... En hij zei tegen Hem: Heere, U weet alle dingen. U weet dat ik van U houd. Jezus zei tegen hem: Weid Mijn schapen. (Johannes 19:26,27; 21:17)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Efeze:) En u de liefde van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld zou worden tot heel de volheid van God. (Efeziërs 3:19)

Het geloof vertrouwt op het Woord van God, de hoop verwacht de vervulling van Zijn Woord en de liefde bemint de Gever van Zijn Woord. 'En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste is de liefde', schrijft Paulus (1 Kor.13:13). De meeste is de liefde, omdat God zelf liefde is (1 Joh.4:8,16) en de vrucht van de Geest (Gal.5:22) is en de band van de volmaaktheid is (Kol.3:14). Vanaf Zijn geboorte leeft Jezus in volmaakte liefde met Zijn Vader en met Zijn medemensen. Wanneer Hij op twaalfjarige leeftijd meegaat naar de tempel in Jeruzalem, blijkt Zijn liefde voor de dingen van Zijn Vader en daarna voor Zijn ouders die Hij onderdanig is (Lk.2:49,51). En wanneer Hij later aan het begin van Zijn bediening gedoopt wordt in de Heilige Geest met alle gaven voor de uitoefening ervan wordt Hij ondergedompeld in de liefde van Zijn Vader en ermee vervuld. Van Zijn dagelijks dienstwerk, van alles wat Hij doet en zegt, straalt grote liefde uit. Zijn liefde gaat uit naar mensen aan de zelfkant van de maatschappij: verachte tollenaars als Levi en Zacheüs, een Samaritaanse vrouw die vijf mannen gehad heeft en nu met een zesde leeft, een ex-prostituë die Zijn voeten nat maakt met haar tranen, ze kust en zalft (Lk.7:36-50), een vrouw in overspel gegrepen (Joh.8) en een moordenaar op het kruis; een rij zonder einde. Zijn liefde gaat uit naar Nicodemus, de leraar van Israël (Joh.3), en naar een rijke jongeman die door Jezus bemind wordt (Mk.10). Zijn liefde voor hen is scherp, want tegen Nicodemus zegt Hij dat hij een nieuwe geboorte nodig heeft en tegen de rijke jongeman dat hij al zijn bezittingen moet verkopen en de opbrengst ervan aan de armen moet geven, en dan het kruis moet opnemen en Hem volgen. Jezus' liefde gaat vooral uit naar Zijn leerlingen. Hij heeft een bijzondere liefde voor Johannes: 'de discipel die Hij liefheeft'. Op het kruis, in groot lijden, zorgt Hij voor hem en voor Zijn moeder Maria. Ook Petrus toont Hij Zijn grote

liefde. Hij waarschuwt hem voor verloochening van zijn Meester, belooft hem Zijn voorbede, en kijkt hem na zijn verloochening vol liefde aan. Petrus gaat naar buiten en huilt bitter. Na Zijn opstanding verschijnt Hij aan hem als eerste van Zijn leerlingen en kort daarna herstelt Hij hem in zijn apostolische bediening en stelt hem opnieuw aan als herder over Zijn kudde. Hij maakt Petrus geen verwijten. Hij vraagt alleen naar zijn liefde voor Hem en Petrus belijdt: 'Heere, U weet alle dingen, U weet dat ik van U houd'. Jezus' liefde gaat ook uit naar Judas, Zijn verrader. Hij spreekt hem aan als 'Vriend, waarvoor bent u hier?' (Mt.26:50); een laatste appèl op zijn hart om tot inkeer te komen. Na Zijn opstanding toont Hij Zijn grote liefde aan Zijn leerlingen, in het bijzonder aan Petrus en Thomas, en aan Maria Magdalena en de andere vrouwen aan wie Hij verschijnt. Hij doet dat bij Zijn hemelvaart, wanneer Hij zegend afscheid neemt van Zijn leerlingen, en op Pinksteren wanneer Hij ze allen vervuld met de Heilige Geest en toerust met Zijn gaven. Paulus bidt voor de gelovigen in Efeze dat ze de liefde van Christus mogen kennen die de kennis te boven gaat, om vervuld te worden tot heel de volheid van God: het werk van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest voor hun vrede en vreugde. Het is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Jezus' liefde te verkondigen, daaruit te leven, die door te geven en voor te leven, door de kracht van Zijn Heilige Geest, amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw volmaakte liefde tot zegen voor ons. Vul ons met Uw liefde door Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom spreken we over geloof, hoop en liefde, in die volgorde?

2. Ken je meer voorbeelden van Jezus' liefde?
3. Ken je Jezus' liefde? Hoe?

9

HET WERK VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Lukas 4:16-30

(Lukas vertelt:) En aan Hem (Jezus) werd het boek van de profeet Jesaja gegeven en toen Hij het boek opgedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven stond: De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan de armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan de blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid, om het jaar van het welbehagen van de Heere te prediken...En Hij begon tegen hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan. (Lukas 4:17-19,21)

(Mattheüs schrijft over Jezus:)...veel zou moeten lijden van de kant van de oudsten en de overpriesters en de schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou worden opgewekt. (Mattheüs 16:21)

(Petrus zegt tegen Cornelius en de zijnen:) U weet wat er gebeurd is...hoe God Jezus van Nazareth gezalfd heeft met de Heilige Geest en met kracht en hoe Hij het land doorgegaan is, terwijl Hij goeddeed en allen die door de duivel overweldigd waren genas, want God was met Hem. (Handelingen 10:37,38)

Het korte leven van Jezus, de Koning van Israël, staat in dienst van Zijn opdracht en werk. Wanneer Hij in de synagoge van Nazareth de boekrol van de profeet Jesaja ontvangt, leest Hij in hoofdstuk 61 Zijn werkprogramma. De HEERE, de God van Israël, heeft Hem gezalfd met de Heilige Geest: Hem aangesteld tot Messias en Hem toegerust met alle gaven van de Geest voor deze bediening. Dat is gebeurd bij Jezus' waterdoop in de Jordaan, toen Hij gedoopt werd in de Heilige Geest. De opdracht van Zijn Vader aan Jezus is om het Koninkrijk van God te proclameren en te demonstreren door tekenen en wonderen ervan op te richten. Jezus voert Zijn opdracht trouw uit. Mattheüs schrijft: 'En Jezus trok rond in al de steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk' (9:35). Hoeveel onderwijs over het Koninkrijk van God heeft Jezus niet gegeven, bijvoorbeeld in Zijn bergrede (Mt.5-7) en in Zijn vele gelijknissen? Tot vlak vóór Zijn hemelvaart spreekt Hij met Zijn leerlingen over 'de dingen die het Koninkrijk van God betreffen' (Hand.1:3). En hoeveel tekenen en wonderen heeft Jezus niet verricht om het Evangelie van Zijn Koninkrijk te bevestigen? Johannes schrijft: 'Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam' (Joh.20:30,31). Petrus spreekt daar over in het huis van de Romeinse hoofdman Cornelius te Caesarea, wanneer Hij een overzicht geeft over Jezus' werk waarvan de apostelen getuigen zijn geweest. Daarna spreekt Hij over Jezus' kruisdood, Zijn opwekking uit de dood en Zijn verschijning aan Zijn leerlingen. Deze behoren tot Jezus' belangrijkste werken waarvoor Hij is gekomen. Daarover heeft Hij regelmatig

gesproken in de aankondigingen van Zijn lijden, kruisdood en opstanding en deze gebeurtenissen beschrijven de evangelisten uitvoerig in de laatste hoofdstukken van hun Evangeliën. Daar ligt het zwaartepunt in Jezus' werk: Hij is de lijdende, de gekruisigde en de opgestane Messias, Die aan velen na Zijn opstanding is verschenen. Hij is het Lam van God Dat de zonde van de wereld heeft weggenomen (Joh.1:29,36)! Hij is de Verzoener van de menselijke zonde en schuld en de Bevrijder uit de machten van zonde en schuld, van dood en oordeel, van satan en zijn demonen. Hij is de hoogste Profeet, de enige Hogepriester, de eeuwige Koning, de Goede Herder, enz. van Zijn volk. Wie is in staat om de veelheid en de inhoud van Zijn werken te beschrijven? Hij heeft voor ons de vergeving van zonde en schuld en het eeuwige leven verworven. En de Heilige Geest met al Zijn werkingen, al Zijn vrucht en al Zijn gaven, om gelovige te worden en om als gelovige te leven, tot eer van Zijn Vader, tot opbouw van Zijn Gemeente en tot de komst van Gods Koninkrijk op aarde voor Israël en de volken. Het is alles door Hem: door Zijn kruis en opstanding en door de uitstorting van Zijn Heilige Geest. Het is Zijn blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Zijn grote werken te verkondigen, daaruit te leven, die door te geven en voor te leven, door de kracht van Zijn Heilige Geest, amen.

Gebed

Heilige en liefdevolle Heere Jezus, dank U voor al Uw werken tot zegen van Israël en de volken en van ons. Geef ons Uw werken te bewonderen, U daarvoor te danken en te loven, eruit te leven en die voor te leven, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Is er een rangorde in Jezus' werken?

2. Ken je nog meer werken van Hem?
3. Welke betekenis hebben Zijn werken voor jou? Hoe? Waarom?

10

HET VERTREK VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Handelingen 1:1-14

Jezus dan zei tegen hen (dienaars van de overpriesters): Nog een korte tijd ben Ik bij u en dan ga Ik heen naar Hem Die Mij gezonden heeft. (Johannes 7:33)

(Johannes vertelt:) En Ik (Jezus), als Ik van de aarde verhoogd ben, zal allen naar Mij toe trekken...Jezus dan zei tegen hen (de menigte): Nog een korte tijd is het licht bij U; wandel zolang u het licht hebt, opdat de duisternis u niet overvalt... En als Ik (Jezus) heengegaan ben en plaats voor u (Mijn leerlingen) gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben...Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe. Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar u zult Mij zien, want Ik leef en u zult leven. (Johannes 12:32,35; 14:3,18,19)

(Lukas vertelt:) Hij (Jezus) leidde hen naar buiten tot bij Bethanië. En Hij hief Zijn handen op en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel. (Lukas 24:50,51)

Jezus, de koning van Israël, werkt evenals Johannes de Doper (Joh.5:35) kort onder Zijn volk: drie jaar. Hij is zich daarvan bewust en Hij bereidt het volk en Zijn leerlingen daarop voor.

Wanneer Hij dit in het openbaar meedeelt, vragen Joden zich af of Hij naar Griekenland wil reizen om de daar in de verstrooiing wonende Joden te onderwijzen. Later denken ze aan zelfdoding, omdat Jezus zegt: 'Waar Ik heen ga, kunt u niet komen?' Jezus' leerlingen reageren anders. Thomas zegt: 'Heere, wij weten niet waar U heen gaat en hoe kunnen wij de weg weten?' en dan antwoordt Jezus: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Joh.14:5,6). Wanneer Jezus spreekt over de komst van een andere Trooster, zegt Hij tegen Zijn leerlingen: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe. Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet zien, maar u zult Mij zien, want Ik leef en u zult leven' (Joh.14:18,19). Opnieuw troost Hij hen na Zijn belofte over het zenden van de Trooster: 'Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden...Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik. En nu heb Ik het u gezegd voordat het zal gebeuren, opdat, wanneer het gebeurt, u zult geloven' (Joh.14:27-29). Hij troost hun bedroefde harten met: 'Maar Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor u dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden' (Joh.16:5-7). Daarna zegt Hij: 'Ook u hebt nu wel droefheid, maar Ik zal u weerzien, en uw hart zal zich verblijden en niemand zal uw blijdschap van u wegnemen' (Joh.16:22). Jezus bereidt Zijn leerlingen goed voor op Zijn vertrek en Hij belooft hun rijke zegeningen door Zijn heengaan naar de Vader: Hij bereidt voor hen een plaats in Gods Vaderhuis; Hij belooft de komst van de Heilige Geest Die hun de weg zal wijzen in heel de waarheid, hen toekomstige dingen zal verkondigen en Jezus

zal grootmaken; een nieuwe omgang met de Vader in het gebed en de liefde van de Vader. Wanneer Jezus vertrekt is dat wel onverwachts, maar niet onverwacht. Hij heeft daarbij de leiding. Hij leidt Zijn leerlingen buiten Jeruzalem naar Bethanië op de Olijfberg, heft Zijn handen zegenend op, verwijdert zich van hen en wordt opgenomen in de hemel. Zijn laatste woorden zijn een belofte over de kracht van de Heilige Geest, Die over hen komen zal en Die hen tot Zijn getuigen zal maken, te beginnen in Jeruzalem en tot aan het uiterste van de aarde (Hand.1:8). Zijn vertrek naar de hemel wordt bevestigd door de verschijning van twee engelen, die Zijn thuiskomst bij de Vader bevestigen en die Zijn terugkomst in heerlijkheid aankondigen. Wat een afscheid en wat een verrassing! Nu geen droefheid, maar grote blijdschap, aanbidding, dankzegging en lofprijzing in de tempel. Daarbij kinderlijke gehoorzaamheid, want Jezus' leerlingen gaan terug naar Jeruzalem om de komst van de Heilige Geest te verwachten, om bekleed te worden met kracht uit de Hoge. Ze zijn vol van de grote eer, die hun Meester heeft ontvangen. Het is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de ten hemel gevaren Jezus te verkondigen, uit Hem te leven, die blijde boodschap door te geven en voor te leven, door de kracht van Zijn Heilige Geest, amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de voorbereiding van Uw leerlingen op Uw vertrek en voor Uw hemelvaart. Leer ons leven onder Uw zegenende handen en vervul de belofte van de komst van Uw Geest aan ons, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer voorbeelden van korte bedieningen?
2. Zegt de Bijbel nog meer over Jezus' vertrek?

3. Wat betekent Jezus' hemelvaart voor je?

11

DE REGERING VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Mattheüs 28:16-20

(Markus vertelt:) De Heere dan is, nadat Hij tot hen (Zijn leerlingen) gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft zich gezet aan de rechterhand van God. (Markus 16:19)

(Petrus zegt tegen de Joden en Jodengenoten:) Hij (Jezus) dan, Die door de rechterhand van God verhoogd is en de belofte van de Heilige Geest ontvangen heeft van de Vader, heeft dit uitgestort wat u nu ziet en hoort. (Handelingen 2:33)

En hij (Stefanus) zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God (Handelingen 7:56)

(De Hebréeënschrijver zegt:) ...maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond,...(Hebréeën 2:9)

Bij Zijn hemelvaart bestijgt Jezus, de Koning van Israël, de troon van Zijn Vader en begint Zijn regering. David heeft deze voorzegd (Ps.110) en Jezus heeft die zelf aangekondigd voor de Joodse hoge raad (Mt.26:64). Na Zijn overwinning over satan, zonde, dood en graf proclameert Hij: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde' (Mt.28:18). God de Vader heeft Hem alle bevoegdheid, autoriteit, gegeven om Koning

te zijn over hemel en aarde. Adam en Eva waren koning over de aarde, maar Jezus als de tweede Adam met Zijn bruid, Zijn Gemeente, ontvangt meer, ook het koningschap over de hemel. Jezus ontvangt dit Koningschap niet voortijdig uit de hand van satan (Mt.4:8-10), maar op Gods tijd uit de hand van Zijn Vader na de voltooiing van Zijn opdracht. Jezus treedt direct als Koning op door Zijn leerlingen uit te zenden naar alle volken om ze leerlingen van Hem te maken, om ze te dopen in Gods Drieënige Naam en om ze te leren doen alles wat Hij aan Zijn leerlingen geboden heeft. Tegelijk belooft Hij als Koning: 'En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen'. In de veertig dagen tussen Zijn opstanding en hemelvaart onderwijst Jezus Zijn leerlingen voortdurend over het Koningschap van God (Hand.1:3). En wanneer Zijn leerlingen vragen of nú de tijd gekomen is om het Koninkrijk aan Israël te herstellen, antwoordt Jezus dat Zijn Vader over het tijdstip hiervan beschikt en dat zij de kracht van de Heilige Geest zullen ontvangen om Zijn getuigen te zijn in Israël en onder de volken. Jezus ontkent niet dat het Koninkrijk van God aan Israël op Gods tijd hersteld zal worden, maar eerst moeten er nog andere dingen gebeuren: de uitstorting van de Heilige Geest en de verkondiging van het Evangelie aan alle volken 'te beginnen bij Jeruzalem' (Lk.24:47). Dan gaat Jezus naar de hemel en neemt Hij plaats op de troon van Zijn Vader (Openb.3:21). Zijn Koningschap is dan niet langer zichtbaar op aarde, maar Hij oefent het uit vanuit de hemel. Hij had voorgezegd: 'Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien, maar u zult Mij zien, want Ik leef en u zult leven' (Joh.14:19). Zijn Koningschap is nu verborgen voor het oog van de wereld, maar niet voor het oog van de gelovigen: 'Wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond'. Zijn regeringsdaden worden op aarde zichtbaar: de uitstorting van Zijn Geest, de bekering

van zondaren, de vorming en uitbreiding van Zijn Gemeente , enz. Hij verschijnt aan de stervende Stefanus, aan de vervolger Saulus van Tarsus op de weg naar Damascus en aan de verbannen Johannes op Patmos. Het boek Handelingen van de Apostelen wordt terecht genoemd 'het boek van de handelingen van de verhoogde Christus door Zijn Geest'; het boek van Zijn regeringsdaden. Vanuit de hemel regeert Hij in de harten en levens van de gelovigen, in Zijn Gemeente en in alle christelijke levensverbanden van gelovigen: huwelijken, gezinnen, scholen, verenigingen, politieke partijen, enz. Daar hebben Zijn woorden, de woorden van de Koning, gezag. Verder beschermt Hij Zijn volk en strijdt Hij tegen al Zijn vijanden (1 Kor.15:25). In de hemel is Hij de Koning-Priester (Rom.8:34; Hebr.7:25) en de Koning-Profeet (Openb.19:10) voor Zijn Gemeente. Bij Zijn regering vanuit de hemel schakelt Hij mensen in: apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars (Ef.4:11), ouderlingen, diakenen, enz.; ook koningen, presidenten, enz. Zoals Jezus' Koningschap vanuit de hemel verborgen is op aarde, zo is dat ook met het koningschap van de gelovigen. Het wordt echter zichtbaar door de krachten van de komende wereld die in hen werken (Hebr.6:4,5) en door de tekenen van het Koninkrijk die ze oprichten. Het is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Jezus' regering te verkondigen, in de kracht van Zijn Geest, amen.

Gebed

*Dank U, Heere Jezus, voor Uw regering vanuit de hemel.
Geef ons geloof om deze te zien en geef dat we met U
meeregeren door tekenen van Uw Koninkrijk op te richten, in
Uw Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.*

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe komt dat we vaak weinig oog hebben voor Jezus' regering nu ons meeregeren met Hem?
2. Kunnen we dit laatste overschatten (1 Kor.4:8)?
3. Wat merk je van Jezus' regering? Hoe?

12

DE TERUGKEER VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Openbaring 19:11-21

(Mattheüs vertelt:) Maar Ik (Jezus) zeg u (hogepriester Kajafas): Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel (Mattheüs 26:64)

(Lukas schrijft:)...zie, twee mannen stonden bij hen (Jezus' leerlingen) in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan. (Handelingen 1:10,11)

(Johannes vertelt:) En de Geest en de bruid zeggen: Kom (Heere Jezus)! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom (Heere Jezus)!...Hij (Jezus) Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen. (Johannes:) Ja, kom, Heere Jezus! (Openbaring 22:17,20)

Johannes de Doper, Jezus' wegbereider, heeft de (terug) komst van Jezus als Koning-Rechter al aangekondigd: 'Zijn wan is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen en Zijn tarwe in de schuur verzamelen en Hij zal het kaf met

onuitblusbaar vuur verbranden' (Mt.3:12); zonder te beseffen dat die komst niet in de nabije, maar in de verre toekomst zal plaatsvinden. Jezus zelf voorzegt Zijn terugkeer in heerlijkheid na de eerste aankondiging van Zijn lijden, sterven en opstanding in Mattheüs 16:27: 'Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden'. Na Zijn ontmoeting met de rijke jongeman zegt Hij tegen Zijn leerlingen: 'Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen' (Mt.19:28). In Zijn toespraak over de toekomst van Jeruzalem en van de wereld zegt Jezus: 'Want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn' (Mt.24:27). Na de grote verdrukking 'zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde (of: van het land) rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan' (Mt.24:30,31). Daarna vertelt Jezus enkele gelijkenissen die wijzen op Zijn onverwachtse komst en op Zijn beloning van trouwe plichts-ervulling (Mt.24/25). Ten slotte kondigt Hij Zijn komst in heerlijkheid met al Zijn heilige engelen aan om de volken te oordelen (Mt.25). Bij de instelling van het heilig avondmaal spreekt Hij over het opnieuw wijn drinken met Zijn leerlingen in het Koninkrijk van Zijn Vader bij Zijn terugkeer (Mt.26:29). Voor het laatst spreekt Hij over Zijn (terug) komen op de wolken van de hemel tegenover de Joodse hoge raad

(Mt.26:64). Na Zijn hemelvaart bevestigen engelen Zijn thuiskomst in de hemel en kondigen ze Zijn terugkeer aan op dezelfde manier als Zijn vertrek naar de hemel. Uit Jezus' woorden blijkt, dat Zijn terugkeer zal zijn in de heerlijkheid van Zijn Vader, begeleid door Zijn engelen. Zijn terugkeer zal heel duidelijk zijn zoals de bliksem die de hemel doet oplichten. Zijn terugkeer zal ook onverwachts zijn. Daarom moeten we die blijven verwachten. Verder zal de terugkeer van Jezus, de Koning van Israël, grote betekenis voor Zijn eigen volk Israël hebben: Alle stammen van het land zullen over Hem rouw bedrijven. De profetie van Zach.12:10-14 gaat in vervulling en ook Jezus' eigen woorden: 'U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de HEERE' (Mt.23:39). Dan zullen de engelen alle overgebleven Joden terugbrengen in het land Israël en Jezus' leerlingen zullen op tronen de twaalf stammen oordelen. Wat een vreugde zal dat zijn voor Hem en voor Zijn volk! Eindelijk thuisgekomen bij de HEERE, de God van Israël en bij Jezus, hun Koning! De gelovigen uit de volken zullen daar blij mee zijn en samen met Israël delen in de heerlijkheid van Jezus, de teruggekeerde Koning! Het behoort tot de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de terugkeer van Jezus, de Koning van Israël, te verkondigen en die te verwachten met vurig verlangen, door de Heilige Geest! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor Uw beloften over Uw terugkeer in heerlijkheid.

Vervul die beloften op Uw tijd en geef dat we verlangen naar en bidden om de vervulling van die beloften, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' terugkeer?

2. Is het Bijbels om te zeggen dat Zijn terugkeer grote betekenis voor het Joodse volk zal hebben?
3. Verlang je naar Zijn terugkeer? Waarom en hoe?

13

HET VREDERIJK VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Openbaring 20:1-10

(Johannes schrijft:) En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, ... En zij werden weer levend en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. (Openbaring 20:4)

Jezus, de Koning van Israël, is aangekondigd als de Vredevorst (Jes.9:5) en bij Zijn geboorte proclameert een hemels leger: 'Eer aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in mensen een welbehagen' (Lk.2:14). Vóór Zijn sterven belooft Jezus aan Zijn leerlingen: 'Vrede laat Ik u (als erfenis), Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. (Joh.14:27). Na Zijn opstanding begroet Hij Zijn leerlingen tweemaal met: 'Vrede voor u' (Joh.20:19,21); vrede op het kruis voor hen verworven. Later schrijft Paulus over Jezus: 'Hij is onze vrede, Die beiden (gelovigen met een Joodse en een heidense achtergrond) één gemaakt heeft' (Ef.2:14). Jezus is de Vredevorst voor Israël en de volken. Na Zijn terugkeer op aarde en Zijn overwinning over de antichristelijke machten (Openb.19:11-21) breekt Zijn vredesrijk aan. Johannes op Patmos ziet in een visioen een engel uit de hemel neerdalen

op de aarde. Hij heeft in zijn hand de sleutel van de afgrond: de tijdelijke verblijfplaats van de duivelen (Openb.9:1,2) en een grote ketting voor het boeien van een gevangene (Mk.5:3,4). Zodra de engel op de aarde is grijpt hij Gods tegenstander die hier genoemd wordt draak, oude slang, duivel en satan (Openb.12:9); namen die voldoende zeggen r wie hij is. De engel bindt hem voor duizend jaren: een periode die aangeduid wordt met het getal duizend, dat wijst op grootheid en begrensdheid(10x10x10) en die samenvalt met de regering van Jezus en de Zijnen op aarde zoals uit het vervolg blijkt. Het rijk van Jezus, de Koning van Israël, het rijk van vrede en recht breekt nu aan dat zoveel profeten voorzeggd hebben. De engel werpt satan in de afgrond, sluit hem daarin op en verzegelt die boven hem. Hij is daar opgeborgen en totaal uitgeschakeld. Hij kan de volken niet meer misleiden zoals hij gewoon is te doen. Hij kan niet meer rondgaan als een brullende leeuw, zoekend wie hij zou kunnen verslinden (1 Petr.5:8). En dan krijgt Johannes een ander beeld te zien. Hij ziet tronen en rechters die op die tronen plaatsnemen. Ze ontvangen van God de bevoegdheid om te oordelen. Daarna ziet Johannes de zielen van onthoofde martelaren, die aan Jezus trouw gebleven zijn tijdens de grote verdrukking (Openb.13:15-17). Ze komen tot leven en ze gaan met Christus meeregeren duizend jaar lang. De overige doden worden echter niet levend tijdens het duizendjarige vrederijk. Zij staan later op voor het laatste oordeel (11-15). De opgestane gelovigen hebben deel aan de eerste opstanding en worden daarom gelukkig geprezen. Over hen heeft de tweede dood, de eeuwige dood in de hel, geen macht meer. Integendeel, ze zullen koningen en priesters zijn van God en van Christus (Openb.1:6) en ze zullen met Jezus als koningen regeren, duizend jaar lang. Blijkbaar zijn voor hen de tronen neergezet en mogen ze op

de tronen plaatsnemen. Jezus' woorden gaan in vervulling: 'Voorwaar, ik zeg u (Mijn leerlingen) dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen' (Mt.19:28). En ook die van Paulus: 'Weet u niet dat de heiligen de wereld (en de engelen) zullen oordelen?' (1 Kor.6:2,3). Wat Johannes hier ziet herinnert aan het visioen van Daniël waarin aan de Zoon des mensen het Koningschap wordt gegeven en aan 'het volk van de heiligen van de Allerhoogste', aan het Joodse volk (Dan.7:13,14,27). Nu gaat in vervulling wat de engel Gabriël aan Maria beloofd heeft: 'En God, de Heere, zal Hem (Jezus, haar zoon) de troon van Zijn vader David geven... (Lk.1:32,33). Wat een gezegende tijd zal dat zijn! Psalm 72:7 gaat nu in vervulling: 'In Zijn dagen (van Koning Jezus) zal de rechtvaardige tot bloei komen; er zal grote vrede zijn, tot de maan er niet meer is'. Na dit vrederijk wordt satan uit zijn gevangenis losgelaten, misleidt hij opnieuw de volken en mobiliseert ze tegen God en Zijn heilige en geliefde stad Jeruzalem voor een laatste aanval. Maar God laat vuur uit de hemel neerdalen en verteert de legers en satan wordt in de poel van vuur geworpen bij zijn handlangers het beest en de valse profeet. Ze ontvangen hun rechtvaardige straf. In het vrederijk zal het koningschap van de gelovigen tot vollere ontplooiing komen door hun meeregeren met Jezus! Het is een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Jezus' vrederijk te verkondigen en te verwachten, amen.

Gebed

Dank U, Jezus, Vredevorst, voor Uw rijk van vrede en gerechtigheid en voor Uw eindoverwinning over satan. Geef dat Uw rijk spoedig komt en bereid ons erop voor, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zijn alleen de martelaren burgers van het vrederijk?
2. Ken je profetieën die dan in vervulling gaan?
3. Verwacht je dit vrederijk? Waarom? Hoe?

14

HET OORDEEL VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Openbaring 20:11-15

(Johannes vertelt:) En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek van het leven. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken...En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek van het leven, werd hij in de poel van vuur geworpen. (Openbaring 20:11,12,15)

(Johannes schrijft:) Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven, opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren...en Hij (de Vader) heeft Hem (Jezus) ook macht gegeven om oordeel te vellen, omdat Hij de Zoon des mensen is. (Johannes 5:22,23,27)

Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad. (2 Korinthiërs 5:10)

Jezus, de Koning van Israël, is de beloofde Koning-Rechter. Jesaja heeft over Hem geprofeteerd: 'Hij zal niet oordelen naar wat Zijn ogen zien en Hij zal niet vonnissen naar wat Zijn oren horen. Hij zal de armen recht doen in gerechtigheid en de zachtmoedigen van het land zal Hij met rechtvaardigheid vonnissen. Maar Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddeloze doden' (Jes.11:3,4). Tijdens Zijn aardse leven is Jezus vooral Redder en terughoudend in het oordelen (Joh.3:17; 8:11,15; Lk.12:14), maar Hij kondigt wel Gods strafgericht aan over de onboetvaardige steden Kapernaüm, Chorazin, Bethsaïda en Jeruzalem (Mt.11:20-24; 23:38; Lk.19:41-44). Na Zijn hemelvaart straft Hij Ananias en Saffira (Hand.5:5,10) en koning Herodes Antipas (Hand.12:23). Hij dreigt gemeenten met Zijn oordelen, als ze zich niet bekeren (Openb.2:5,16,22,23; 3:3,16). Bij Zijn terugkeer in heerlijkheid zal Hij zich volledig openbaren als de Koning-Rechter, aan Wie God de Vader Zijn hele oordeel heeft toevertrouwd. Jezus heeft dat zelf gezegd en Petrus en Paulus hebben daarop gewezen: Jezus is de door God aangestelde Rechter over levenden en doden (Hand.10:42; 17:31). Johannes ziet in Openbaring 20 twee opstandingen uit de doden: een opstanding van gelovigen aan het begin van het vreedrijk en een opstanding van alle mensen erna, met uitzondering van de eerder opgestane gelovigen. Paulus schrijft ook over de opstanding van de gelovigen in 1 Korinthiërs 15 en zegt dat Christus als Eersteling zal opstaan en 'daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst' (23; 1 Thess.4:16). Deze Bijbelwoorden wijzen op twee opstandingen: één van de gelovigen aan het begin van het vreedrijk en één erna nadat de laatste aanval van satan en zijn handlangers afgeslagen is en satan in de poel van vuur geworpen is. Aan het begin van het vreedrijk worden de gelovigen voor de rechterstoel van Christus geopenbaard

voor de beloning van hun goede werken, want tijdens hun aardse leven zijn ze al door Hem rechtvaardig verklaard, omdat Hij voor hen alle schuld heeft betaald. En betaald is betaald. Daar komt Hij nooit meer op terug. Daarom behoeven ze voor Christus' rechterstoel niet te vrezen om voor eeuwig veroordeeld te worden (Rom.8:1). Zijn rechterstoel spoort wel aan om ijverig in goede werken te zijn met het oog op een rijke beloning, tot eer en vreugde van Hem en van de gelovigen. In het vreedrijk mogen ze met Hem meeregeren en meoordelen. Wat een eer en voorrecht! Gods laatste oordeel vindt plaats voor een grote witte troon waarop God zich bevindt (Openb.4:2). Gods verschijning is zo indrukwekkend dat aarde en hemel voor Hem wegluchten. Johannes ziet de doden, klein en groot, voor God staan. Waar de doden zich ook bevinden ze worden gedagvaard voor God. Niemand ontkomt aan Zijn gericht. Het gedenboek van God gaat open (Mal.3:16) en ook Zijn levensboek. Wiens naam in het laatste boek niet staat, wordt in de poel van vuur geworpen. Dat is de tweede dood, de eeuwige dood, in de hel. God oordeelt overeenkomstig wat in de boeken geschreven staat over ieders werken. Hij houdt ieder verantwoordelijk voor wat hij in zijn leven gedaan heeft. De dood en het rijk van de dood worden in de vuurpoel geworpen. In het rijk van Gods eeuwige heerlijkheid is er geen dood meer. Het is een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Jezus' oordeel te verkondigen en mensen daarop voor te bereiden, amen.

Gebed

Jezus, Koning-Rechter, dank U voor Uw genadegericht voor Uw gelovigen en voor Uw strafgericht voor de ongelovigen. Geef ons een rijke beloning in Uw genadegericht en bewaar ons en velen voor Uw strafgericht, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Is de gedachte van twee opstandingen Bijbels?
2. Spoort Jezus' rechterstoel je aan tot goede werken?
3. Ben je klaar voor de ontmoeting met Hem? Hoe?

15

DE TOEKOMST VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: 1 Korinthiërs 15:12-28

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Korinthe:) Daarna komt het einde, wanneer Hij (Jezus) het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan. Want Hij (Jezus) moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd...En wanneer alle dingen aan Hem (Jezus) onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Hem (God) Die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn.(1 Korinthiërs 15:24-26,28)

Bij de schepping vertrouwt de Koning van hemel en aarde aan de mens het koningschap over de aarde toe (Gen.1:26). In Psalm bezingt David die eervolle positie: 'Toch hebt U hem (de mens) weinig minder gemaakt dan de engelen en hem met eer en glorie gekroond. U doet hem heersen over de werken van Uw handen, U hebt alles onder zijn voeten gelegd: schapen en runderen, die allemaal, en ook de dieren van het veld, de vogels in de lucht en de vissen in de zee al wat over de paden van de zeeën wandelt'. Door satan verleid wordt de mens zijn slaaf en steelt satan het koningschap over de aarde van hem. Hij wordt nu de vorst van deze wereld. Jezus betwist hem deze positie niet, wanneer hij Jezus

probeert te verleiden met Hem al de koninkrijken van de wereld aan te bieden voor een knieval en aanbidding (Mt.4:8,9). Na de zondeval in het paradijs is het rijk van satan, het rijk van de duisternis, een werkelijkheid op aarde. God in Zijn grote liefde begint echter een vredesoffensief tegen satan en zijn rijk door de 'moederbelofte' – moeder van alle heilsbeloften – te geven: 'En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u (slang) en tussen de vrouw (Eva), en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen en u zult Het de hiel vermorzelen' (Gen.3:15). Hij belooft een toekomstige Bevrijder Die uit het volk Israël zal voortkomen tot zegen van Israël en van de volken, tot bevrijding uit de macht van satan. Paulus noemt Jezus 'de tweede Adam' (1 Kor.15:45). Hij zal terugwinnen wat de eerste Adam verloren heeft: het koningschap over de aarde. Daarom past de Hebreënschrijver Psalm 8:6-9 op Jezus toe: 'Maar wij zien (door het geloof) Jezus met heerlijkheid en eer gekroond' (Hebr.2:6-9). Na Zijn kruis en opstanding zegt Jezus: 'Mij is gegeven alle macht – regeringsbevoegdheid – gegeven in hemel en op aarde' (Mt.28:18). Na Zijn hemelvaart regeert Hij hemel en aarde vanuit de hemel, in het bijzonder Zijn Gemeente. Zijn Koningschap is een strijdend en overwinnend Koningschap. Paulus schrijft: 'Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd'. Dat is de opdracht van Zijn Vader. Openbaring 19/ 20 beschrijven de overwinning over al Zijn vijanden: de antichristelijke machten van het beest en van de valse profeet, satan en de dood. Ze worden allemaal geworpen in de poel van het vuur, de eeuwige dood. Jezus is Overwinnaar! Hij kan opnieuw zeggen: 'Het is volbracht' (Joh.19:30) tot eer en vreugde van Zijn Vader en van zichzelf en tot zegen van alle gelovigen. Aarde en hemel worden nu verenigd onder Hem als hun Hoofd (Ef.1:10). Op dat heerlijke

moment dat Jezus Zijn Messiasschap en Zijn Middelaarswerk voltooid heeft, treedt Hij als Gods aangestelde Koning-Rechter terug. Paulus schrijft: 'Daarna komt het einde, wanneer Hij het Koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan...En wanneer alle dingen aan Hem (Jezus) onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon zelf zich onderwerpen aan Hem (God) Die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn'. Jezus heeft vrijwillig het werk van de verlossing op zich genomen. Hij geeft het ook vrijwillig terug nadat Hij dit werk volbracht heeft. Dan is het einde (Gr. *telos*) - wat gelijk het doel is volgens het Griekse woord – gekomen; het grote doel van het Koningschap van God. Dan zal de Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, alles zijn in hemel en op aarde en in alle gelovigen. Ze zullen Hem dienen en zullen Zijn aangezicht zien en Zijn Naam zal op hun voorhoofd zijn (Openb.22:3,4). Jezus geeft Zijn Koningschap terug aan Zijn Vader, maar Hij en Zijn werk blijven in gedachtenis, want in het nieuwe Jeruzalem is het Lam van God haar lamp (Openb.21:23). Wat een vreugde voor God de Vader en de Zoon met de Heilige Geest! Maar ook wat een vreugde voor alle gelovigen die hun erfenis nu volledig ontvangen. 'Hun blijdschap zal dan onbepaald door 't licht, dat van Zijn aanzicht straalt, ten hoogsten toppunt stijgen' (Ps.68:2; ber. 1773). Het is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om die heerlijke toekomst van Jezus, de Koning van Israël, te verkondigen en die te verwachten! Halleluja! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, dat U na Uw volbrachte taak het Koningschap aan Uw Vader zult teruggeven.

Geef dat we U daarin bewonderen en aanbidden. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Verrast Jezus' terugtrekken als Koning je? Waarom?
2. Wanneer is Jezus' Koningschap van Israël begonnen?
3. Verlang je naar de tijd: 'God alles in allen'? Hoe?

16

JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL: DE ENIGE

Lezen: Efeziërs 4:1-16

(Jezus bidt:) En ik bid niet alleen voor dezen (Mijn leerlingen), maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. (Johannes 17:20,21)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Korinthe:) Maar ik roep u (gelovigen) op, broeders, door de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u allen eensgezind bent in uw spreken, en dat er onder u geen scheuringen zijn, maar dat u hecht aaneengesmeed bent, één van denken, één van gevoelen...Is Christus verdeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd? Of bent u in de naam van Paulus gedoopt? (1 Korinthiërs 1:10,13)

(Aan Christus' gemeente in Efeze schrijft Paulus:) En u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede: één lichaam en één Geest, zoals u ook geroepen bent tot één hoop van uw roeping, één Heere, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, Die boven allen en door allen en in u allen is. (Efeziërs 4:3-6)

De HEERE, de God van Israël, is de ene, ware God. Zo heeft Hij zich aan Zijn volk Israël bekendgemaakt (Jes.45:21). Israël belijdt Hem: 'Hoor, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!' (Deut.6:4). Zacharia profeteert in verband met het herstel van Israël: 'De HEERE zal Koning worden over heel de aarde. Op die dag zal de HEERE de Enige zijn en Zijn Naam de enige' (14:9). Hij is de ene, ware God en dat voor eeuwig! Bij deze ene God behoort één volk: het volk van Israël, tot zegen van alle volken (Gen.12:3). Bij deze ene God en bij dit ene volk behoort ook Jezus, de beloofde Koning van Israël, uit het koningshuis van David. Hij is de enige Koning-Priester-Profeet van Zijn volk Israël en de Redder van de wereld (1 Joh.4:14). In de latere Joodse Messiasverwachting is er sprake van twee verschillende Messiasen: een hogepriester uit de stam van Levi en een koning uit de stam van Juda óf van een Messias ben Ephraïm en een Messias ben David, maar deze gedachte vindt geen steun in het Oude Testament. Er wordt één Messias, 'een Gezalfde van de HEERE', verwacht. Jezus heeft gezegd dat Hij de enige Weg tot de Vader is (Joh.14:6) en Zijn apostelen hebben Hem verkondigd als de enige Naam onder de hemel tot redding gegeven (Hand.4:12) en als de enige Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus (1 Tim.2:5). Deze ene beloofde en gekomen Koning van Israël: Jezus van Nazareth heeft één Gemeente uit Israël én de volken. Op het kruis heeft Hij de scheidsmuur tussen gelovigen met een Joodse en gelovigen met een heidense achtergrond weggenomen en die beiden tot één nieuwe mens geschapen; de vijandschap tussen beiden in Zijn vlees teniet gemaakt en vrede gemaakt (Ef.2:11-22). Voor die eenheid heeft Hij Zijn leven gegeven. Om die eenheid heeft Hij hartstochtelijk gebeden in Zijn hogepriesterlijk gebed dat alle gelovigen één zullen zijn zoals de Vader en Hij één zijn, opdat de wereld zal geloven dat God Zijn Zoon heeft

gezonden als Redder van de wereld (Joh.17:11,21-23); om een geestelijke en een zichtbare eenheid. Tegen Zijn leerlingen heeft Hij eerder gezegd: 'Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. Hierdoor zullen allen inzien dat U Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt' (Joh.13:34,35). De ene Jezus, Die zichtbaar wordt in Zijn ene Gemeente, laat zo een krachtig getuigenis horen in de wereld tot eeuwig behoud. Op Pinksteren, wanneer de Heilige Geest wordt uitgestort, wordt die ene Gemeente zichtbaar. Wat een eensgezindheid en wat een gemeenschapszin, tot een vrijwillig dienen van elkaar met zijn goederen! De gelovigen loven God en vinden genade bij het hele volk en de Heere Jezus voegt dagelijks mensen aan de gemeente toe die gered worden (Hand.2:47). Wat een werfkracht met als vrucht dagelijkse gemeentegroei met eeuwigheidswaarde! Helaas is het zo niet gebleven. Vandaar Paulus' oproepen om eensgezind te zijn en hecht aaneengesmeed te zijn om van de ene Heere Jezus te getuigen en om zich in te spannen om de eenheid door de Heilige Geest te bewaren door de band van de vrede. Vredestichters zijn en geen scheurmakers. Omwille van Jezus' Naam en om het winnen van velen voor Hem, de Koning van Israël. Dat is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de ene Jezus te verkondigen en de eenheid in Hem door te geven en voor te leven, door de Geest, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U dat u de enige Koning van Israël bent en de enige Redder van de wereld; dat U één Gemeente hebt. Herstel Uw Gemeente in eenheid en waarheid, tot eer van U, tot zegen van Uw Gemeente, van Israël en de volken, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is de reden van de verdeeldheid?
2. Wat is de Bijbelse weg tot herstel van de eenheid?
3. Wat is je plaats en taak daarin? Waarom?

17

JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL: VOL GENADE

Lezen: Johannes 1:1-18

(Johannes schrijft:) En het Woord (Jezus Christus) is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid...En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade. Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn er door Jezus Christus gekomen. (Johannes 1:14,16,17)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Kolosse:)...om het geheimenis te leren kennen van God, en van de Vader en van Christus, in Wie al de schatten van de wijsheid en van de kennis verborgen zijn...Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamenlijk. (Kolossenzen 2:2,3,9)

De HEERE, de God van Israël, is de God van alle genade (1 Petr.5:10). Zijn genade is Zijn onverdiende gunst voor zondige mensen. Zijn genade 'vervoegt zich' naar onze menselijke nood: voor onze schuld is er Zijn vergeving, voor onze zwakheid Zijn kracht, voor onze eenzaamheid Zijn gemeenschap, voor ons verdriet Zijn troost, enz. enz. Het grootste bewijs van Zijn genade is het zenden van Jezus, Zijn

Zoon, de beloofde Koning van Israël. Met Paulus zeggen we: 'Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave' (2 Kor.9:15). Uit de profetieën over de komst van Jezus, de beloofde Koning, blijkt dat Hij vol genade zal zijn. Jesaja noemt Zijn Namen: 'Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst' (9:5). Deze Namen zijn bronnen van heil om onze dorst te lessen. Jesaja profeteert over de Heilige Geest, Die in volheid op Hem zal rusten: 'Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN' (Jes.11:2). Alle beloften en profetieën over Zijn komst spreken over de volheid van genade die in Hem zal wonen. Wat een veelbelovende Koning voor Israël en de volken en ook voor ons! Wanneer Jezus, de beloofde Koning, komt, getuigt Johannes, Zijn leerling, van Hem, dat het eeuwige Woord van de Vader vlees is geworden – de door de zonde verzwakte menselijke natuur heeft aangenomen – en onder ons Zijn tent heeft opgeslagen en daarin heeft gewoond – voor een korte tijd. Hij is uit de hoge hemel neergedaald op deze lage aarde. Wat een afdalende en opzoekende liefde voor verloren mensen! Door het geloof hebben Johannes en zijn medeleerlingen in Hem de heerlijkheid – de stralende glans van Gods majesteit – gezien: 'een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid'. Hij is het volmaakte Beeld van Zijn Vader. Hij lijkt volmaakt op Hem. Hij is vol van genade en waarheid; een Hebreeuws woordpaar (*chèsed we èmet*), dat Gods trouwe gunst jegens Zijn volk Israël uitdrukt. Jezus is daar vol van. Uit die volheid van genade en waarheid hebben Johannes en zijn medeleerlingen ontvangen genade op genade; vermenigvuldigde, overvloeiende genade. De wet van Mozes is een genadegave, maar Jezus brengt nog een grotere genadegave: in Hem komt God zelf op aarde. Jezus

heeft ook over de volheid van genade in Hem gesproken. Wie in Hem gelooft, stromen van de Heilige Geest zullen uit zijn binnenste vloeien: Zijn vrucht, Zijn gaven, dienstbetoon, voorbede, dankzegging, lofprijzing en aanbidding, enz. (Joh.7:37-39). Hij is gekomen om aan Zijn leerlingen leven, eeuwig leven, en overvloed te geven (Joh.10:10). Ook Paulus heeft veel over de volheid van genade in Jezus geschreven en voor gelovigen gebeden dat ze vervuld worden tot heel de volheid van God: alles wat de Vader heeft uitgedacht en beschikt, alles wat de Zoon heeft verworven op het kruis en aan het licht heeft gebracht in Zijn opstanding en alles wat de Heilige Geest bedient door de verkondiging van het Evangelie en door Zijn werk in de harten en levens van mensen. Wat een volheid! Die volheid van genade is er allereerst voor Jezus' eigen Joodse volk om die volheid te leren kennen en eruit te leren leven. Ze is er ook voor Jezus' Gemeente uit Israël en de volken. De eenheid van Zijn Gemeente en de volheid van Zijn genade zijn op elkaar betrokken. Om 'met alle heiligen', door de eeuwen heen en wereldwijd, de afmetingen van Zijn heilswerk te kunnen begrijpen (Ef.3:18). Dat kan alleen in Zijn ene Gemeente. 'Hoe meer scheuringen, des te minder genadegaven' is een bekend gezegde. Daarom is het de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de volheid van genade van Jezus, de Koning van Israël, te verkondigen, daaruit te leven, die door te geven en voor te leven, door de kracht van Zijn Heilige Geest, amen.

Gebed

Dank U, Jezus, Koning van Israël, voor de volheid van Uw genade en waarheid. Leer ons daaruit te leven, tot eer van U, tot opbouw en eenheid van Uw Gemeente en tot de komst van Uw Koninkrijk voor Israël en de volken, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe leer je de volheid van Jezus' genade kennen?
2. Is het waar dat we door scheuringen en verdeeldheid in Jezus' Gemeente minder van Zijn volheid kennen?
3. Welke taak heb je in deze situatie? Waarom?

18

JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL: DE HEILIGE

Lezen: Johannes 17

En de engel Gabrië) antwoordde en zei tegen haar (Maria): De Heilige Geest zal over u komen... Daarom ook zal het Heilige dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden. (Lukas 1:35)

(Markus vertelt:) Nu was er in hun synagoge (in Kapernaüm) een man met een onreine geest en die schreeuwde: Ga weg (Jezus)! Wat hebben wij met U te maken, Jezus de Nazarener? Bent U gekomen om ons te gronde te richten? Ik weet Wie U bent, namelijk de Heilige van God. (Markus 1:23,24)

(Jezus bidt tot Zijn Vader:) Heilig hen (Mijn leerlingen) door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid...En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in waarheid. (Johannes 17:17,19)

(Petrus schrijft aan gelovigen in de verstrooiing in Klein-Azië:) Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van

Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht. (1 Petr.2:9)

De HEERE, de God van Israël, is heilig (Lev.11:44,45). Jesaja hoort de engelen in de tempel roepen: 'Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid! (Jes.6:3). 'Heilig' betekent: anders, apart. God alleen is heilig. Hij is God en niemand anders. Hij onderscheidt zich van de wereld buiten Hem. Hij is hoog en verheven, vol majesteit en heerlijkheid. Totaal afgescheiden van de zonde (Hab.1:13) en totaal toegewijd aan Zijn persoon en werk. Mensen en voorwerpen kunnen alleen in afgeleide zin heilig genoemd worden. Tegen Zijn volk Israël zegt de HEERE: 'Heilig moet u zijn, want Ik, de HEERE, uw God, ben heilig' (Lev.19:2); ver weg van de zonde en dichtbij Mij, volledig toegewijd aan Mij en Mijn dienst. Bij de heilige God van Israël behoort een heilige Koning van en voor Israël. In de vele beloften over de komende Koning blijkt dat Hij heilig zal zijn: 'Zijn ruiken zal zijn in de vreze des HEEREN' (Jes.11:3) en 'geen bedrog is in Zijn mond geweest' (Jes.53:9). Petrus zal Jezus Gods heilig Kind of heilige Dienaar noemen (Hand.4:27,30) waarbij hij teruggrijpt op Jesaja's profetieën over de komende Knecht van de HEERE (Jes.42,49,50,53). De engel Gabriël zegt tegen Maria: 'Daarom ook zal het Heilige Dat u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden'. Zelfs een onreine geest belijdt Jezus: 'Ik weet Wie U bent, namelijk de Heilige van God'. Jezus weet dat Hij heilig is, want Hij vraagt aan de Joden: 'Wie van u overtuigt Mij van zonde?' (Joh.8:46) en allen moeten Hem het antwoord schuldig blijven. Zoals Zijn Vader heilig is en Zijn volk Israël heiligt (Ezech.20:12; 37:28), zo heiligt Jezus zich voor de gelovigen: 'En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheilgd zijn in de waarheid': Hij wijdt zich aan Zijn levenstaak in dienst van Zijn Vader, tot Zijn levensoffer op het

kruis toe, om Zijn leerlingen levenslang toe te wijden aan Gods waarheid die ze zullen verkondigen. Hij is daarvoor door Zijn Vader geheiligd (Joh.10:36); apart gezet en gewijd. Zo staat Jezus voor ons als de heilige Koning van Israël Die zich helemaal toegewijd heeft om Zijn volk Israël en Zijn Gemeente tot Gods bestemming te brengen. Woorden van God, gesproken tot Zijn volk Israël bij de verbondssluiting op de berg Sinai (Ex.19:5,6), past Petrus op Jezus' Gemeente toe: 'U bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God zich tot Zijn eigendom maakte' tot de lofprijzing van Zijn heerlijke deugden. Het volk Israël en Christus' Gemeente uit Israël en de volken vallen niet samen, maar ze delen in dezelfde voorrechten en verantwoordelijkheden! Bij de heilige Koning van Israël behoort een heilig volk Israël en bij de heilige Jezus een heilige Gemeente. Dat betekent: een haten en laten van de zonde en een zich toewijden aan de HEERE met hoofd, hart en handen; door de kracht van de Heilige Geest. Opzicht en tucht over het volk Israël en over Christus' Gemeente zijn daarom onmisbaar. Bij een heilig volk en bij een heilige Gemeente behoort een heilig leven. Jezus roept Zijn gemeenten in Klein-Azië op tot tuchtoefening (Openb.2:14-16; 20-23; 3:2,3; 19) en Paulus doet dat in de gemeente van Korinthe (1 Kor.5). God en Jezus hebben daar recht op en Zijn volk en Gemeente worden zo bewaard voor de zonde. Het is een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de heiligheid van Jezus, te verkondigen en om heilig te leven, amen.

Gebed

Heilige Jezus, dank U voor Uw heiligheid, voor die van Uw volk Israël en van Uw Gemeente. Geef dat we leven uit Uw heiligheid en dat Uw volk en Uw Gemeente zijn zoals ze behoren te zijn, door Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom aandacht gevraagd voor Jezus' heiligheid, voor die van Zijn volk en Gemeente?
2. Hoe verhouden de heiligheid en de veiligheid van Christus' Gemeente zich tot elkaar?
3. Leef je een heilig en toegewijd leven? Hoe?

19

JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL: VOOR ALLE VOLKEN

Lezen: Mattheüs 28:16-20

(God zegt tegen David en zijn grote Zoon:) Eis van Mij en Ik zal U de heidenvolken als Uw eigendom geven, de einden der aarde als Uw bezit. (Psalm 2:8)

(Jesaja profeteert:) Hij (God) zei: Het is te gering dat U (Jezus de beloofde Koning) voor Mij een Knecht zou zijn om op te richten de stammen van Jakob en om hen die van Israël gespaard werden, terug te brengen. Ik heb U ook gegeven tot een Licht voor de heidenvolken, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde. (Jesaja 49:6)

(Mattheüs schrijft:) En Jezus kwam naar hen toe (Zijn leerlingen), sprak met hen en zei: Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. (Mattheüs 28:18,19)

(Jezus belooft:) Maar u (Mijn leerlingen) zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn

getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde. (Handelingen 1:8)

De HEERE, de God van Israël, is de Koning van hemel en aarde en van alle volken. Hij zal de God van de hele aarde genoemd worden (Jes.54:5). Zacharia profeteert: 'De HEERE zal Koning worden over heel de aarde' (Zach.14:9); de hele aarde zal Hem eenmaal als Koning erkennen, eren en dienen. Wat een veelbelovende toekomst! De door God beloofde Koning aan Israël en van Israël zal er voor alle volken zijn. God nodigt Hem uit om van Hem te vragen de heidenvolken als Zijn eigendom en de uiteinden van de aarde – met alles wat daar binnen ligt – als Zijn bezit. Jesaja profeteert dat de taak van de beloofde Koning meer omvat dan het herstel van Israël en de terugkeer van de heilige rest van Israël naar het land van de vaders. God heeft Hem ook gegeven tot een Licht voor de heidenvolken, om Zijn heil te zijn tot aan het einde van de aarde. Simeon herhaalt deze profetie en vult die aan bij Jezus' voorstelling in de tempel: 'Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die U bereid hebt voor de ogen van alle volken, een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken' (Lk.2:30-32). Ook Paulus en Barnabas wijzen in de synagoge van Antiochië in Pisidië (Klein-Azië) op deze profetie: 'Zo immers heeft de Heere ons geboden: Ik heb u tot een licht voor de heidenen gesteld, opdat u tot zaligheid zou zijn tot aan het uiterste van de aarde' (Hand.13:47).

Tijdens Zijn omwandeling op aarde richtte Jezus zich in Zijn bediening vooral op Zijn eigen Joodse volk. Bij de uitzending van Zijn twaalf leerlingen zegt Hij tegen hen: 'U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan, maar ga liever naar de verloren schapen van het huis van Israël' (Mt.10:5,6) en tegen de Kananese vrouw zegt Hij: 'Ik ben alleen maar gezonden naar

de verloren schapen van het huis van Israël' (Mt.15:24). Toch maakt Hij uitzonderingen voor de Romeinse hoofdman in Kapernaüm (Mt.8), voor de Kananese vrouw en voor de Samaritaanse vrouw (Joh.4). En wanneer enkele Grieken Hem willen zien, spreekt Hij over de tarwekorrel die in de aarde valt en sterft en zo veel vrucht draagt (Joh.12:24). Na Zijn sterven zal het Evangelie van het Koninkrijk verkondigd worden in de hele wereld tot een getuigenis voor alle volken (Mt.24:14). Zijn grote opdracht spreekt daarover met verschillende woorden (Mt.28:19; Mk.16:15; Lk.24:47; Hand.1:8). Jezus, de Koning van Israël, is er voor alle volken en voor alle mensen. Ze moeten allemaal horen: 'Jezus leeft en Jezus redt'. Dit betekent dat Zijn Gemeente er voor alle volken is en voor iedereen. Zijn Gemeente is universeel en internationaal. In Zijn Gemeente is er geen plaats voor rascisme. Daarom geen aparte gemeenten voor blanke en zwarte gelovigen. Jezus heeft op Zijn kruis de scheidsmuur tussen gelovigen met een Joodse en heidense achtergrond afgebroken en die tot één nieuwe mens geschapen (Ef.2:11-22). Hij is de krachtbron en het voorbeeld voor het gemeente zijn, plaatselijk en internationaal. 'Samen in de Naam van Jezus heffen wij een loflied aan, want de Geest spreekt alle talen en doet ons elkaar verstaan...en de Geest doorbreekt de grenzen die door mensen zijn gemaakt' (*Opwekkingsliederen*, no.167). Daarom is het een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Jezus voor allen te verkondigen, daaruit te leven en dat door voor te leven, door de Geest! Amen.

Gebed

Dank U, Jezus, Licht van de wereld en Licht voor de volken dat U er bent voor alle volken en voor alle mensen.

Geef dat we U zo verkondigen en dat in praktijk brengen in ons gemeente zijn, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is het moeilijk om als Christus' Gemeente internationaal te zijn?
2. Hoe kunnen we daar meer gestalte aan geven?
3. Hoe sta je daar zelf in? Waarom?

20

JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL: ZIJN LICHAAM

Lezen: 1 Korinthiërs 12:12-31

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Efeze:) (Dit geheimenis) ... namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie. (Efeziërs 3:6)

(Aan Christus' gemeente in Korinthe schrijft Paulus:) Want zoals het lichaam één is en veel leden heeft en al de leden van dit ene lichaam, hoewel het er veel zijn, één lichaam zijn, zo is het ook met Christus. Ook wij allen immers zijn door (Gr. in) één Geest tot één lichaam gedoopt,...; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt. Want ook het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele (1 Korinthiërs 12:12-14)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Efeze:) Maar dat wij, door ons in liefde aan de waarheid te houden, in alles toe zouden groeien naar Hem Die het Hoofd is, namelijk Christus. Van Hem uit wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden door elke band die ondersteuning geeft...zoals ook Christus het Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam (Ef.4:15,16; 5:23).

De HEERE, de God van Israël, is de Koning van hemel en aarde, van alle volken en in het bijzonder de Koning van Zijn volk Israël, Zijn persoonlijk eigendomsvolk (Ex.19:5). Het volk Israël wordt gevormd door stammen, geslachten, families, gezinnen en enkelingen (Joz.7:16-18; 1 Sam.10:19-21) zoals de meeste volken; een organisch en een organisatorisch geheel, de ene tijd sterker dan in de andere tijd. Na de regering van Salomo valt het volk Israël uiteen in Juda, het tweestammenrijk, en in Israël of Efraïm, het tienstammenrijk (1 Kon.12); een breuk die in de toekomst hersteld zal worden (Ezech.37:15-28).

Jezus, de beloofde Koning aan en van Israël, is de Erfgenaam van hemel en aarde (Hebr.1:2) en 'de Vorst van de koningen der aarde' (Openb.1:5). Psalm 72:11 zingt profetisch over Hem: 'Ja, alle koningen zullen zich voor Hem neerbuigen, alle heidenvolken zullen Hem dienen'. Hij is de Koning van Israël (Joh.1:50; Mt.27:11,37). Naast Israël als volk heeft Jezus, de Koning van Israël, ook een lichaam: een letterlijk lichaam uit Maria, Zijn moeder, en een figuurlijk lichaam in het heilig avondmaal (Mt.26:26-28) en in Zijn Gemeente uit Israël en de volken; bestaande uit gelovigen met een Joodse en een heidense achtergrond. Dit ene lichaam is een geheimenis dat eeuwenlang verborgen is geweest, maar aan Paulus en de andere apostelen en profeten is bekendgemaakt. In het Oude Testament staan veel beloften van heil voor de heidenen, de niet-Joodse volken, maar nergens lezen we dat gelovigen uit Israël met gelovigen uit de heidenvolken één lichaam in de beloofde Messias zullen vormen en dat heidenen mede-erfgenamen en mededeelgenoten zullen zijn van Gods belofte in Christus, door het Evangelie. Een grote verrassing! Jezus heeft naast Israël als Zijn volk ook een lichaam als Zijn

Gemeente. Hij is de Koning van Israël en het Hoofd van Zijn Gemeente: voor beide zorgt Hij en aan beide geeft Hij leiding. Paulus gebruikt het beeld van het lichaam voor Christus' Gemeente om duidelijk te maken: de onderlinge relatie tussen de leden en de relatie met Jezus Christus, het Hoofd van Zijn Gemeente. Zowel in zijn brief aan de Romeinen (12:4,5) als die aan de Korinthiërs schrijft hij over Christus' Gemeente als lichaam in verband met de gaven van de Heilige Geest. Het lichaam heeft vele leden, die het lichaam allemaal nodig heeft om te kunnen functioneren. Niet één lid kan er gemist worden. Daarbij heeft elk lid zijn eigen plaats en taak in het lichaam. Zo alleen loopt de machine van de Gemeente gesmeerd. Het is goed om de eenheid van en de verscheidenheid in het lichaam en de afhankelijkheid van elkaar in het oog te houden. Het gaat om de groei naar Jezus, Die het Hoofd is (Kol.1:18). Voor die groei heeft Hij banden en pezen aan het lichaam gegeven: Zijn bedieningen van apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, ouderlingen en diakenen, enz.; tot opbouw van het lichaam van Christus (Ef.4:11-16; Kol.2:19). Hij is het Hoofd van Zijn Gemeente en de Behouder van Zijn lichaam. Daarom is zij aan Hem onderdanig: ze respecteert en waardeert Hem. Christus' Gemeente is geen democratie, maar een Christocratie (Christusregering): 'Heere, wat wilt U dat we doen zullen?' (Hand.9:6). Het is een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om te verkondigen dat Zijn Gemeente Jezus' lichaam is, daaruit te leven, dat door te geven en voor te leven, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebed

Jezus, Hoofd en Behouder van Uw lichaam, dank U voor Uw Gemeente als Uw lichaam.

Geef dat de relatie met U en de onderlinge relatie tussen de leden zal functioneren naar Uw bedoeling, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is het lichaam zo'n goed (voor)beeld?
2. Wat doet verdeeldheid met het lichaam? Is er toekomst voor lichaamsdelen ver van elkaar verwijderd?
3. Neem je je plaats in en doe je je taak in het lichaam?

21

HET EVANGELIE VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Markus 1:14-28

(Markus vertelt:) En nadat Johannes (de Doper) overgeleverd was, ging Jezus naar Galilea en predikte het Evangelie van het Koninkrijk van God en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie. (Markus 1:14,15)

(Mattheüs schrijft:) En Jezus trok rond in al de steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas elke kwaal onder het volk. (Mattheüs 9:35)

(Lukas vertelt:) Maar toen zij (de Samaritanen) Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk van God en van de Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, zowel mannen als vrouwen...Hij (Paulus) predikte het Koninkrijk van God en gaf onderwijs over de Heere Jezus Christus, met alle vrijmoedigheid, ongehinderd. (Handelingen 8:12; 28:31)

(Jezus zegt:) En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen. (Mattheüs 24:14)

‘Evangelie’ betekent: blijde boodschap, goed nieuws. In de Grieks-Romeinse en in de Joodse wereld was ‘evangelie’ een bekend woord. Rond de keizer van Rome krijgt het een bijzondere betekenis. Berichten over zijn troonsaanvaarding of over zijn overwinningen hebben het karakter van een goede boodschap die de wereld een andere en betere toekomst zal geven. Evangelie is een blij bericht over het begin van een nieuwe tijd. Jezus heeft dit woord met zorg gekozen. Het wijst ook op de vervulling van de heilbode uit Jesaja 52:7 en 61:1-3: de wegbereider van de Messias of de Messias zelf. Johannes de Doper, Jezus’ wegbereider, is de eerste verkondiger van het Evangelie: ‘Bekeer u, want het Koninkrijk van de hemelen is nabijgekomen’ (Mt.3:2). De Joden noemen het Koninkrijk van God zo, omdat ze uit eerbied de Naam van God niet willen gebruiken. Na Johannes’ gevangenneming door koning Herodes Antipas kan hij niet langer het Evangelie van het Koninkrijk verkondigen. Jezus neemt dit nu van hem over. Hij proclameert: ‘De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie’. De beslissende tijd, door God voorzegd, de heilstijd, de tijd van de vervulling van de profetieën, is nu aangebroken. Heel bijzonder in die tijd te leven! Waarom? Het Koninkrijk van God op aarde voor Zijn volk Israël en voor de volken is nu dichtbij gekomen. Het staat op het punt om werkelijkheid te worden. Daarom: ‘Bekeer u en geloof het Evangelie’! Die blijde boodschap is niet vrijblijvend, maar verplichtend. Daarom moeten jullie je bekeren: anders leren denken, leren denken zoals God denkt

over Zijn Koninkrijk. Dat vraagt omschakeling; om een andere visie en een andere houding. In Jezus' tijd was er een levende verwachting van de komst van het Koninkrijk van God: herstel van de troon van David en bevrijding van de gehate Romeinen, de bezettende macht in Israël. Telkens wanneer er vrijheidshelden optraden zoals Theudas en Judas de Galileeër (Hand.5:36,37) vlamde die verwachting op, maar eindigde in een grote teleurstelling. Daarom zijn er bezinning en bekering nodig; voorbereiding om de beloofde Messias en Zijn Koninkrijk te ontvangen. Tegelijk roept Jezus op tot geloof: 'en geloof het Evangelie': Vertrouw met je hart op deze blijde boodschap. Wat een boodschap! Jezus' luisteraars zullen de oren gespitst hebben. Eerst het optreden van Johannes de Doper en nu het optreden van Jezus. Breekt nu de beloofde heilstijd aan? Is Jezus de beloofde Messias? Tijdens Zijn hele aardse leven heeft Jezus het Evangelie van het Koninkrijk verkondigd en dat bevestigd met tekenen van Zijn Koningschap: vergeving voor schuldigen, genezing voor zieken, bevrijding voor gebondenen, opstanding voor doden, enz. Zijn dienaren hebben de verkondiging van het Evangelie voortgezet: Filippus in Samaria en in andere steden en Paulus tot in Rome toe. Jezus heeft dit voorzegd: 'En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen': Zijn terugkomst in heerlijkheid en Gods Koninkrijk in volheid. Het Evangelie van het Koninkrijk, bevestigd door tekenen en wonderen, proclameert: Jezus is Koning en Zijn Koninkrijk komt op aarde! Die verkondiging is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente. Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor het Evangelie van Uw Koninkrijk dat nog steeds verkondigd wordt.

Geef dat we dit Evangelie geloven, eruit leven, het doorgeven en het voorleven, door de kracht van Uw Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe is het Koninkrijk dichtbij gekomen?
2. Is dit Evangelie meer dan het Evangelie van redding?
3. Hoe ga je met dit Evangelie van het Koninkrijk om?

22

DE TOEGANG TOT JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Johannes 3:1-21

(Johannes schrijft:) Hij (Jezus) kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn. (Johannes 1:11-13)

Jezus antwoordde en zei tegen hem (Nicodemus): Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. (Johannes 3:3)

Jezus en Zijn apostelen hebben het Evangelie van het Koninkrijk verkondigd en God heeft dat gezegend. Het Evangelie naar Markus eindigt met: 'Maar zij (de apostelen) gingen overal heen om te prediken en de Heere (Jezus) werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden. Amen'. Joden en heidenen krijgen toegang tot Jezus, de Koning, en ze gaan Zijn Koninkrijk binnen. Hoe?

Door de ingang van de wedergeboorte uit God, door het werk van de Heilige Geest. Dat is niet vanzelfsprekend, maar een groot wonder van Gods genade, toen en vandaag! De apostel Johannes wijst daarop aan het begin van zijn Evangeliebeschrijving. Jezus komt het Zijne, tot het Joodse volk, maar dat neemt Hem *als volk* niet aan. Toch zijn er Joodse mensen die Jezus aannemen, bijvoorbeeld Zijn twaalf leerlingen en de vrouwen die Hem volgen. Ze geloven in Jezus' Naam, in Zijn persoon en werk als de beloofde Messias. Ze ontvangen van God macht, bevoegdheid, om Zijn kinderen te worden. Als verloren zonen en dochters door de zonde worden ze door God aangenomen tot Zijn lieve kinderen en erfgenamen. God vermenigvuldigt Zijn genade: eerst het geloof in Jezus en daarna het kinschap van Hem. Dat is niet hun eigen werk, maar Gods werk. Johannes zegt dat dit niet te danken is aan het menselijke voortplantingsproces, maar uitsluitend aan het Goddelijke geboorteprocess; aan de hemelse Vader uit Wie ze geboren zijn. Een wonder - om Hem daarvoor te danken, te loven en te aanbidden!

Jezus spreekt over de wedergeboorte met Nicodemus ('volksverwinnaar'), een Farizeeër, 'de leraar van Israël'. Deze komt 's nachts naar Jezus voor een gesprek. Hij erkent Jezus als rabbi ('meester') en als leraar van God gekomen, omdat Hij tekenen doet die mensen niet kunnen doen. Hij benadert Jezus sympathiek en respectvol. Jezus antwoordt Nicodemus echter met: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien'. Hij gebruikt woorden die het gewicht van een eed hebben: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u'. Opnieuw, van boven, uit de hemel, uit God, geboren worden is een absolute toelatingseis voor het Koninkrijk van God om dat te zien en binnen te gaan. Wat een confronterende boodschap voor Nicodemus, die ongetwijfeld gelooft dat hij tot het

Koninkrijk van God behoort of zal behoren! Blijkbaar heeft hij deze boodschap 'recht voor zijn raap' nodig om tot bezinning en bekering te komen. De Samaritaanse vrouw in Johannes 4 benadert Jezus heel anders. Nicodemus als Schriftgeleerde begrijpt Jezus' boodschap helemaal niet, terwijl het Oude Testament spreekt over bekering, over de besnijdenis van het hart (Deut.10:16; 30:6) en over de transplantatie van een hart van steen in een hart van vlees (Ezech.36:26). Hij is een voorname Schriftgeleerde en hij weet niet waar Jezus het over heeft. Dat is dus mogelijk, vroeger en nu. Niet elke Schriftgeleerde is door God onderwezen! Jezus geeft hem nu verder onderwijs over de nieuwe geboorte uit reinigend water en uit de levenwekkende Geest. Johannes de Doper doopte in water en Jezus zal in de Geest dopen. Wat uit het vlees, de mens, geboren is, is vlees en wat uit de Geest van God geboren is, is geest. Wij kunnen de wind waarnemen en horen, maar de oorsprong en de bestemming van de wind, weet God alleen. Zo is het ook met de geboorte uit de Geest, die onnaspeurbaar is. Wanneer we die ervaren weten we vaak niet de oorsprong en ook niet de bestemming. Later leren we dat door Gods Geest en Woord. Petrus schrijft over het Woord van God als het zaad van de wedergeboorte (1 Petr.1:23). Daarom: Lees het Woord, onderzoek het en geloof het! Verder onderwijst Jezus Nicodemus over het geloof in Hem en Zijn werk. Wedergeboorte en geloof zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Wedergeboorte, geboorte uit God, door de Heilige Geest, is onmisbaar voor de toegang tot Koning Jezus en voor ingang in Zijn Koninkrijk. De prediking daarvan is de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente, in de kracht van de Heilige Geest! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U, voor Uw onderwijs over de wedergeboorte, over de noodzaak en de mogelijkheid ervan. Geef dat we die mogen kennen en U daarvoor danken, omwille van Uw bloed, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom vinden we de wedergeboorte moeilijk?
2. Is er verschil tussen wedergeboorte en bekering?
3. Ben je wedergeboren? Hoe weet je dat?

23

IN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL, GELOVEN

Lezen: Johannes 6:60-71

Simon Petrus dan antwoordde Hem (Jezus): Heere, naar wie zullen wij (Uw leerlingen) heengaan? U hebt woorden van eeuwig leven. En wij hebben geloofd en erkend dat U de Christus bent, de Zoon van de levende God. (Johannes 6:68,69)

(Jezus bidt:) Want de woorden die U (Vader) Mij (Jezus) gegeven hebt, heb Ik hun (Mijn leerlingen) gegeven, en zij hebben ze aangenomen, en zij hebben daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt. (Johannes 17:8)

(Johannes schrijft:)... maar deze (tekenen) zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam. (Johannes 20:31)

Jezus' onderwijs aan Nicodemus over de nieuwe geboorte uit de hemel gaat verder met onderwijs over het geloven in Jezus 'opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh.3:15,16). Als de wedergeboorte door de Heilige Geest het begin is, is geloven in Jezus het vervolg met als belofde zegen: het eeuwige leven. Zo zijn wedergeboorte en geloof met elkaar verbonden en wat God samengevoegd heeft, mogen wij niet scheiden. Jezus roept Zijn leerlingen door Zijn Geest en Woord, ze geloven in Hem en ze volgen Hem. Zo voltrekt de nieuwe geboorte zich in hun leven. Telkens lezen we in het Evangelie over hun geloven in Hem. In het Oude Testament betekent 'geloven': amen zeggen op, zich verlaten op en zich toevertrouwen aan en in het Nieuwe Testament betekent het: vertrouwen, geloof schenken aan, overtuigd zijn/worden, gehoorzamen. Je gelooft met je hele bestaan, met hoofd, hart en handen. 'Geloven' heeft een antwoordkarakter: God *belooft* en de mens *geloof*t. Hij is altijd de Eerste en de mens de tweede. Daarom is het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God (Rom.10:17). De jonge Maria, Jezus' moeder, gelooft de boodschap van de engel Gabriël: 'Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord' (Lk.1:38), maar de oude priester Zacharias gelooft niet en wordt met stomheid geslagen, omdat hij de woorden van de engel niet geloofd heeft (Lk.1:20). Na het wonder van water in wijn veranderen in Kana, waarin Jezus Zijn heerlijkheid openbaart, geloven Jezus' leerlingen in Hem (Joh.2:11). Na Zijn toespraak over het Brood van het leven, trekken veel van Jezus' leerlingen zich terug en haken af. Maar Petrus belijdt namens de andere leerlingen: 'En wij hebben geloofd en erkend dat U de Christus bent, de Zoon van de levende God'. 'Geloven' is niet vanzelfsprekend, maar een genadegeschenk en een werk van de Heilige Geest. Na de

storm op het meer van Galilea vraagt Jezus aan Zijn leerlingen: 'Waarom bent u zo angstig? Hebt u dan geen geloof?' (Mk.4:40). Hij moet ze telkens aansporen tot geloof: 'Heb geloof in God, want: Voorwaar, Ik zeg u: wie tegen deze berg zal zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen en niet zal twifelen in zijn hart, maar zal geloven dat wat hij zegt, gebeuren zal, het zal hem gebeuren wat hij zegt. Daarom zeg Ik u: Alles wat u biddend begeert, geloof dat u het ontvangen zult en het zal u ten deel vallen' (Mk.11:22-24). Bij Zijn afscheidsgesprek aan de Paasmaaltijd zegt Hij nog tegen Zijn leerlingen: 'U gelooft in God, geloof ook in Mij...Tot nu toe hebt u niets gebeden in Mijn Naam; bid en u zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen zal worden' (Joh.14:1; 16:24). Na Zijn opstanding zegt Hij tegen Thomas: 'Wees niet ongelovig, maar gelovig...omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven' (Joh.20:27,29). Door de uitstorting van de Heilige Geest op Pinksteren zal het geloof van Jezus' leerlingen tot grotere groei en bloei komen, want de Heilige Geest is de Geest van het geloof (2 Kor.4:13). Geloven is van het grootste belang: 'Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is en dat Hij beloont wie Hem zoeken' (Hebr.11:6). Dat geldt ook van het geloven in Jezus, de Koning. Zonder geloof in Hem geen eeuwig leven, nu niet en nooit. Daarom is het een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om het geloof in Jezus, de Koning, te prediken, dat voor te leven en door te geven, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebed

Heilige Geest, dank U voor Uw onderwijs in de Bijbel over geloven in Jezus, de Koning. Zegen dit onderwijs en geef dat

velen tot dit geloven komen, daarin groeien en bloeien, tot eer van U, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is geloven moeilijk?
2. Ken je meer Bijbelse voorbeelden van geloven?
3. Geloof je in Jezus? Waarom en hoe?

24

JEZUS DE KONING VAN ISRAËL, BELIJDEN

Lezen: Johannes 1:35-52

Nathanaël antwoordde en zei tegen Hem (Jezus): Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de Koning van Israël.
(Johannes 1:50)

(Mattheüs vertelt:) Hij (Jezus) zei tegen hen (Zijn leerlingen): Maar u, wie zegt u dat Ik ben? Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God. En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is...Ieder dan die Mij (Jezus) belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. Maar wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is. (Mattheüs 16:15-17; 10:32,33)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Rome:) Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat

God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid. (Romeinen 10:9,10)

Wie door de Heilige Geest opnieuw geboren is en toegang heeft tot Jezus, de Koning, gelooft in Hem en belijdt Hem door woorden en daden. Het werk van God in zijn/haar leven wordt zichtbaar en kan niet verborgen blijven. Eén van de eerste belijders van Jezus is Nathanaël ('gegeven heeft God'). Jezus *vindt* in Galilea (Noord-Israël) Filippus en zegt tegen hem: 'Volg Mij' en hij doet het. Op zijn beurt *vindt* Filippus Nathanaël en zegt tegen hem: 'We hebben de Messias *gevonden*: Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazareth'. Het is vindenstijd onder Gods leiding! Maar Nathanaël reageert kritisch op het enthousiaste getuigenis van Filippus: 'Kan uit Nazareth iets goeds komen?' Filippus begint geen discussie, maar zegt eenvoudig: 'Kom en zie' en Nathanaël gaat met hem mee naar Jezus. Wanneer Deze hem ziet, zegt Hij tegen hem: 'Zie, werkelijk een Israëliet in wie geen bedrog is'; die oprecht en eerlijk is. Dat ontlokt aan Nathanaël de vraag: 'Vanwaar kent U mij?' Daarop antwoordt Jezus: 'Voordat Filippus u riep, toen u onder de vijgenboom was, zag Ik u'. Jezus heeft hem daar gezien en Hij weet wat hij daar deed. Dat gaat menselijke kennis te boven. Dat is kennis door God. Nathanaël belijdt nu spontaan: 'Rabbi ('meester'), U bent de Zoon van God, U bent de Koning van Israël'. Wat een belijdenis, kort en krachtig, dankzij Goddelijke openbaring! Jezus moet zich daarover verwonderd hebben en Nathanaël zelf ook. Daarna belooft Jezus hem: 'U zult grotere dingen zien dan deze' en die heeft hij als leerling van Jezus gezien. Wat gebeurt hier veel in een korte tijd! Jezus spreekt: 'Ik zag u onder de vijgenboom' en er zijn: geloof, belijdenis van het geloof en leerling van Jezus worden!

De bekendste belijdenis van Jezus, de Koning, is die van Petrus die hij namens Jezus' andere leerlingen uitspreekt. Wanneer Jezus met Zijn leerlingen in de omgeving van Caesarea Philippi (Noord-Israël) is, vraagt Hij hun eerst: 'Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?' en daarna: 'Maar u (jullie), wie zegt u dat Ik ben?' Petrus antwoordt dan: 'U bent de Christus, de Zoon van de levende God'. Hij belijdt Jezus kort en krachtig als de beloofde Messias, Die gekomen is, en als de Zoon van de levende God. Wat een prachtige belijdenis! Hoe komt Petrus aan deze kennis? Jezus beantwoordt die vraag met: 'Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is'. Petrus weet dat niet uit zichzelf, maar door openbaring van de hemelse Vader. Op deze openbaring als rotsgrond zal Jezus Zijn Gemeente bouwen en het rijk van de duisternis zal die Gemeente niet overweldigen. En Jezus heeft Zijn Gemeente gebouwd en dat doet Hij door de eeuwen heen, tot vandaag toe.

Zowel Jezus als Paulus wijzen op de grote betekenis van het belijden van Jezus, de Koning. Jezus leerlingen moeten onbevreesd Zijn Evangelie verkondigen, want het eeuwig wel en wee van mensen hangt ervan af: Jezus belijdt óf verloochent hen voor Zijn Vader bij Zijn terugkomst in heerlijkheid. Paulus heeft het over het geloven in de Heere Jezus met het hart en Hem belijden met de mond - die behoren bij elkaar – om gered, voor eeuwig behouden, te worden. Daarom is het een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om Jezus, de Koning, te belijden in alles wat ze is en doet; om een belijdende Gemeente te zijn. Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw openbaring van Jezus, de Koning, en voor het belijden van Zijn Naam en werk.

Ga door met Jezus bekend te maken aan mensen en ze te brengen tot het belijden van Hem, door de kracht van Uw Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is het belijden van Jezus zo belangrijk?
2. Ken je meer belijdenissen van Hem in de Bijbel?
3. Belijd je Hem? Hoe? Waarom?

25

DE ONDERDANEN VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Matthëüs 5:1-16

(Mattheüs vertelt:) En Hij (Jezus) opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei: Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden. Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. (Mattheüs 5:2-5)

(Lukas schrijft:) En aan Hem (Jezus) werd het boek van de profeet Jesaja gegeven en toen Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven stond: De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft: Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn... Al de tollenaars en de zondaars nu kwamen bij Hem (Jezus) om Hem te horen. En de Farizeeën en Schriftgeleerden morden onder elkaar en zeiden: Deze Man ontvangt zondaars en eet met hen. (Lukas 4:17,18; 15:1,2)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Korinthe:) Let namelijk op uw roeping, broeders, er zijn onder u niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel aanzienlijken (1 Korinthiërs 1:26)

Wie opnieuw geboren wordt uit God, gaat Zijn Koninkrijk binnen (Joh.3:3,5). Wie met zijn hart gelooft dat God Jezus uit de doden heeft opgewekt en met Zijn mond Hem belijdt, wordt gered (Rom.10:9,10). Ze worden uit genade onderdanen van Jezus, de Koning van Israël. In Zijn bergrede (Mt.5-7) – de grondwet van het Koninkrijk van God – benoemt Jezus Zijn onderdanen. Ze zijn de armen van geest, de treurende, de zachtmoedigen, de hongerenden en dorstigen naar de gerechtigheid, de barmhartigen, de reinen van hart, de vreedstichters en de vervolgd. Ze dragen Jezus' beeld. Ze lijken op Hem. Gods Koninkrijk is er nu al voor hen en wanneer het komt in volle openbaring en heerlijkheid bij Jezus' terugkeer zullen ze in de rijke zegeningen ervan delen: troost ontvangen, de nieuwe aarde beërven, verzadigd worden, barmhartigheid bewezen worden, God zien, Gods kinderen genoemd worden, een groot loon in de hemelen ontvangen. Jezus noemt ze zalig: onuitsprekelijk gelukkig. De onderdanen van Jezus, de Koning van Israël, zijn dat ook. Ze zijn te feliciteren! De vrucht van de Heilige Geest groeit en rijpt in hun leven: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof (trouw), zachtmoedigheid, zelfbeheersing (Gal.5:22). In de ogen van Jezus en van de gelovigen zijn Jezus' onderdanen onuitsprekelijk gelukkig, maar dat zijn ze niet in het oog van de ongelovige wereld. Die beklagen mensen, die het ontbreekt aan geestkracht, plezier, stoerheid, vrijheid, enz. Maar de onderdanen van Koning Jezus leven uit Hem en voor Hem. Ze doen Gods geboden uit

liefde en uit dankbaarheid. Ze zijn kinderen van het Licht en wandelen als kinderen van het Licht. Daarom kunnen de kinderen van de duisternis hen niet verdragen. Ze voelen zich bij de kinderen van het Licht niet op hun gemak en daarom schuwen ze die en vaak vervolgen ze die. De onderdanen van Jezus, de Koning van Israël, behoren vaak tot de armen in de samenleving. Jezus zelf leefde zelf in armoede. Hij had geen plek waar Hij Zijn hoofd kon neerleggen (Mt.8:20). Hij logeerde bij anderen en vrouwen dienden Hem uit hun bezittingen (Lk.8:3). Bij Zijn sterven liet Hij alleen Zijn kleren achter die voor de soldaten waren die Hem terechtstelden (Joh.19:23,24) en Hij werd in het graf van een ander gelegd, van Jozef van Arimathea (Joh.19:41). Paulus schrijft aan de gelovigen in Korinthe: 'Want u kent de genade van onze Heere Jezus Christus, dat Hij omwille van u arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden' (2 Kor.8:9). Jezus had en heeft een hart en een oog voor de armen. Het was Zijn opdracht om aan hen het Evangelie te verkondigen en dat heeft Hij gedaan. Armen, ook sociaal armen, trok Hij naar zich toe. Christus' Gemeente was en is er in het bijzonder voor de armen. Paulus schrijft aan de gemeente van Korinthe dat niet veel machtigen en aanzienlijken tot haar behoren, maar dwazen, zwakken en verachten, opdat alle roem alleen voor God zou zijn. Aan Hem alle eer en dank! Daarom is het een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om aan de armen het Evangelie te verkondigen, om oog en hart voor hen te hebben, ze een plaats in haar midden te geven en voor hen te zorgen. Jezus, de Koning van Israël, in Zijn armoede navolgen, tot zegen van armen en rijken, door de kracht van Zijn Geest! Amen.

Gebed

Jezus, Evangelist van de armen, dank U voor Uw armoede en voor Uw onderdanen, in het bijzonder voor de armen. Geef ons oog en hart voor de armen om aan hen het Evangelie te verkondigen, door woord en daad, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom begint Jezus Zijn bergrede met de zaligsprekingen? Vgl. Exodus 20:1
2. Hoe gaan we om met de armen, met de mensen aan de zelfkant van de samenleving?
3. Ben je een onderdaan van Jezus? Hoe? Waarom?

26

HET WATERBAD VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Mattheüs 28:16-20

(Mattheüs vertelt:) En Jezus kwam naar hen (Zijn leerlingen) toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. (Mattheüs 28:18,19)

(Paulus schrijft aan de gelovigen in Rome:) Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. Want als wij met Hem één plant zijn geworden, gelijkgemaakt aan Hem in Zijn dood, dan zullen wij ook aan Hem gelijk zijn in Zijn opstanding. Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam

van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde. (Romeinen 6:3-7)

Jezus spreekt over het waterbad van Zijn Woord bij de voetwassing van Zijn leerlingen (Joh.13:8-10) en in het afscheidsgesprek met Zijn leerlingen (Joh.15:3). Ze zijn gewassen en rein door Zijn woorden van zondenvergeving en levensvernieuwing die ze in geloof aangenomen hebben. Paulus schrijft later over Goddelijke redding 'door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest' (Titus 3:5). Hij wil zeggen: God heeft ons gered door Zijn Heilige Geest Die ons geestelijk reinigt door ons opnieuw geboren te doen worden en die ons dagelijks leven vernieuwt. Bij het waterbad van Jezus, de Koning, denken we echter vooral aan de heilige doop. Jezus, de Messias, laat zichzelf dopen door Johannes de Doper, omdat dit Gods bedoeling is. Hij wordt één met Zijn volk, als Zondeloze Zondedragers. Zijn doop is profetie en afbeelding van Zijn kruis en opstanding: Hij daalt af in de wateren van de dood en Hij staat op tot een nieuw, onvergankelijk leven. Nauw verbonden met Zijn doop in water ontvangt Hij de doop in de Geest: de toerusting met de Heilige Geest en Zijn gaven voor Zijn bediening. Deze doop is profetie en afbeelding van Zijn uitstorting van de Heilige Geest over de gelovigen: Ze worden allen vervuld met de Heilige Geest en ontvangen klanktaal als eerste gave van de Geest (Hand.2:4). In Jezus' ene doop, in de twee gestalten van waterdoop en Geestesdoop, zijn alle gelovigen begrepen en mogen daarom daarin delen op Gods tijd. Jezus zelf gedoopt, geeft aan Zijn leerlingen de opdracht om op weg te gaan naar alle volken en die tot Zijn leerlingen te maken door ze te dopen in Gods Drieënige Naam en hen leren in praktijk te brengen alles wat Hij hen geboden heeft.

Wat een opdracht aan elf Joodse mannen voor *alle* volken om *alles* van Jezus' onderwijs hen in praktijk te leren brengen! Een opdracht met in de rug Jezus' volmacht en Zijn belofte van tegenwoordigheid! Ze behoeven het niet alleen te doen. Ze mogen het doen in Zijn Naam en door de kracht van Zijn Geest. De leerlingen van Jezus uit alle volken moeten ondergedompeld worden in Gods Drieënige Naam. Ze moeten gedoopt worden 'in de richting van' die Naam, op God aan. Ze worden niet (terug) geworpen op zichzelf, maar op God de Vader en Zijn verkiezende liefde, op God de Zoon en Zijn reddende liefde en op God de Heilige Geest en Zijn vernieuwende liefde. Wat een genade! Jezus' apostelen voeren Zijn opdracht uit. Op Pinksteren worden er drieduizend bekeerlingen gedoopt in water én in de Geest (Hand.2:38,41). Dit gebeurt ook in Samaria (Hand.8:12,17), Damascus (Hand.9:17,18), Caesarea (Hand.10:44-48) en Efeze (Hand.19:5,6). Er worden enkelingen gedoopt, maar ook huisgezinnen (Hand.16:15,33; 1 Kor.1:16). Daarbij komt het op het geloof van het hart aan, zowel bij de enkelingen als bij de gezinshoofden/ouders (Mk.16:16). Het teken van de heilige doop brengt tot uitdrukking: belijdenis, bevestiging en versterking van het geloof met inlijving in het lichaam van Christus, Zijn Gemeente. Wat in de heilsgeschiedenis is gebeurd: Jezus' kruis en opstanding en de uitstorting van Zijn Geest, wordt in de doop sacramenteel afgebeeld en bevestigd en in het geloofsleven ervaren door het werk van de Heilige Geest. Belofte én bevel gaan hier samen: om Jezus' werk voor ons, in ons en door middel van ons te geloven en in praktijk te brengen. Daarom is het een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de heilige doop te verkondigen en te bedienen, eruit te leven, die voor te leven en door te geven, in de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank u voor Uw instelling van de heilige doop. Geef dat we de betekenis van Uw waterbad verstaan en geloven, eruit leven en die voorleven. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is het verband tussen Jezus' doop en die van ons belangrijk?
2. Wat is Paulus' boodschap in Romeinen 6:3-7)?
3. Wat betekent de doop voor je en die van je kinderen óf wanneer de kinderen opgedragen zijn?

27

DE MAALTIJD VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Mattheüs 26:17-30

(Mattheüs vertelt:) En terwijl zij (Jezus met Zijn leerlingen) aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: Neem, eet, dat is Mijn lichaam. Hij nam ook de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die en zei: Drink allen daaruit, want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. (Mattheüs 26:26-28)

(Lukas schrijft:) En zij (de gelovigen op en na Pinksteren) volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden...en terwijl zij van huis tot huis brood braken, namen zij gezamenlijk voedsel tot zich, met vreugde en in eenvoud van hart. (Handelingen 2:42,46)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Korinthe:) U kunt niet de drinkbeker van de Heere drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deelhebben aan de tafel van de Heere én aan de tafel van de demonen...Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt. (1 Korinthiërs 10:21; 11:26)

Tijdens Zijn laatste viering van het Joodse Paasfeest stelt Jezus Zijn maaltijd in. Wat een verrassing voor Zijn leerlingen! De viering van de Paasmaaltijd gebeurt op de gebruikelijke manier. Plotseling neemt Jezus het aanwezige ongezuurde brood (de matses), spreekt er een lofprijzing aan God over uit, die tegelijk een dankzegging is, breekt het brood en geeft dit aan Zijn leerlingen. Hij zegt daarbij: 'Neem, eet, dat is *Mijn* lichaam', terwijl ze Hem lichamelijk voor zich zien. Dit is heel iets nieuws voor Jezus' leerlingen: Jezus' verbroken lichaam voor hen, dat ze moeten nemen en opeten. Daarna doet Jezus hetzelfde met de beker, gevuld met wijn. Hij zegt daarbij: 'Drink allen daaruit, want dit is *Mijn* bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden'. Ook dit is nieuw voor Jezus' leerlingen: Jezus' vergoten bloed voor hen, dat ze moeten opdrinken en dat het bloed is van het nieuwe verbond, waarover de profeten Jeremia (Jer.31) en Ezechiël (Ezech.36) zo heerlijk gesproken hebben: God de Heilige Geest komt wonen in Zijn volk en maakt dat ze Zijn geboden doen uit liefde en uit dankbaarheid. Wat Jezus hier doet en zegt zal Zijn leerlingen overweldigd hebben. Later hebben ze begrepen dat deze nieuwe maaltijd van Jezus Zijn offer op het kruis gedenkt tot vergeving van hun zonden; dat zoenoffer levend wil houden om er uit en naar te leven. Zijn grote liefde tot in de dood mogen ze nooit vergeten! Na Pinksteren volharden de gelovigen in 'het breken van het brood'; een

uitdrukking voor het vieren van Jezus' maaltijd, dat onderscheiden wordt van het eten met elkaar (Hand.2:46). De apostel Paulus schrijft over het vieren van Jezus' maaltijd in zijn eerste brief aan de gemeente van Korinthe. De gelovigen mogen niet deelnemen aan maaltijden in de heidense afgodstempels, want daar worden offers gebracht aan de demonen, de volgelingen van satan. Het deelnemen aan deze offermaaltijden is onverenigbaar met het deelhebben aan de tafel van de Heere Jezus, want die verbindt de gelovigen met het bloed en het lichaam dat voor hen geofferd is, namelijk dat van Jezus Christus. Die tafelgemeenschap verbindt de gelovigen ook met elkaar, want Zijn lichaam wijst niet alleen op Zijn kruisoffer, maar ook op Zijn Gemeente, waarvan het lichaam een beeld is. In hoofdstuk 11 schrijft Paulus over misstanden bij de avondmaalsviering in de gemeente. De gelovigen vieren het niet met elkaar, maar ieder op zijn eigen manier. De onderlinge liefde ontbreekt. Paulus houdt ze Jezus' instelling van het heilig avondmaal voor en Zijn bedoeling ermee. Laten ze terugkeren naar de bron! Het gaat in Jezus' maaltijd om de verkondiging van Zijn kruisdood totdat Hij terugkomt in heerlijkheid. De gelovigen dienen zich op de maaltijd van de Heere voor te bereiden door zichzelf te beproeven en zó deel te nemen. Door hun liefdeloos avondmaalvieren hebben ze *een* oordeel van God over zich gehaald: er zijn veel zwakken, zieken en sterfgevallen in de gemeente. Laten de gelovigen zichzelf *beoordelen* om niet door Jezus veroordeeld te worden bij Zijn terugkomst in heerlijkheid. Het gaat om een 'waardige' avondmaalsviering: overeenkomstig de hoge waarde van Jezus' maaltijd. Het is een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de maaltijd van Jezus, de Koning van Israël, waardig te vieren totdat Hij terugkomt in heerlijkheid, door de kracht van Zijn Heilige Geest, amen.

Gebed

*Dank U, Heere Jezus, voor de instelling van Uw maaltijd.
Geef dat we die dankbaar gebruiken, tot eer van U, tot
opbouw van Uw Gemeente, door Uw Geest, amen.*

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zijn de overeenkomsten/verschillen tussen de Paasmaaltijd en de maaltijd van Jezus?
2. Welke misstanden zijn er vandaag rond de maaltijd?
3. Neem je deel aan Jezus' maaltijd? Hoe? Waarom?

28

DE MACHT VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Mattheüs 28:16-20

*(Mattheüs vertelt:) Toen Jezus deze woorden (van de bergrede) had geëindigd, gebeurde het dat de menigte versteld stond van Zijn onderricht, want Hij onderwees hen als gezag (macht) hebbende en niet zoals de Schriftgeleerden... Maar opdat u (Schriftgeleerden) zult weten dat de Zoon des mensen macht heeft op de aarde zonden te vergeven (toen zei Hij tegen de verlamde): Sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis. En hij stond op en ging naar huis. Toen de menigten dit zagen, verwonderden ze zich en verheerlijkten God, Die zo'n macht aan de mensen gegeven had.
(Mattheüs 7:28,29; 9:6-8)*

Mattheüs schrijft:) En Hij (Jezus) riep Zijn twaalf discipelen bij zich en gaf hun macht over de onreine geesten om die uit te drijven en om iedere ziekte en elke kwaal te genezen...En Jezus kwam naar hen (Zijn leerlingen) toe, sprak met hen en

zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.
(Mattheüs 10:1; 28:18)

Een koning heeft macht - gezag, autoriteit - om te regeren. De volksvertegenwoordiging verleent hem die, maar hij ontvangt die van God, de Koning van hemel en aarde (Rom.13:1). Jezus, de Koning van Israël, ontvangt macht – gezag, autoriteit - van Zijn Vader bij Zijn doop in de Heilige Geest, wanneer Die op Hem neerdaalt in de gedaante van een duif bij Zijn waterdoop in de Jordaan en Hem bevestigt in Zijn Zoonschap. Onmiddellijk daarna blijkt Zijn macht: Hij weerstaat koninklijk satans verzoeken in de woestijn, Hij geeft gezaghebbend onderwijs in Zijn bergrede, Hij geneest een verlamde man aan wie Hij eerst de zonde vergeeft, enz.

De Romeinse hoofdman in Kapernaüm erkent Jezus' gezag en vraagt Hem een dienstbevel uit te vaardigen om zijn verlamde knecht te genezen (Mt.8:5-13). Als militair weet hij wat het is om dienstbevelen te krijgen en uit te vaardigen. Jezus wordt meer dan eens gevraagd naar Zijn macht, bevoegdheid, voor dingen die Hij doet. Hij verwijst daarbij naar Johannes de Doper die zijn bevoegdheid om te dopen uit de hemel had (Mt.21:23-27) en zegt daarmee indirect dat Hij Zijn macht van God heeft. Bij Zijn gevangenneming in Gethsemané zegt Jezus tegen Petrus: 'Of denkt u dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen – een legioen telde ongeveer zesduizend soldaten - engelen ter beschikking stellen' (Mt.26:53). Vóór Zijn kruisdood bezit Jezus groot gezag: Hij verandert water in wijn, bevrijdt duivelbezetenen en Hij wekt doden op, enz. Na Zijn opstanding proclameert Hij: 'Mij is gegeven – door Mijn Vader – alle macht, alle autoriteit, in hemel en op aarde'. Door Zijn overwinning over zonde en schuld, dood en oordeel, satan met al zijn demonen heeft Hij *alle* autoriteit gekregen. Hij gaat naar de hemel om

plaats te nemen in de troon van Zijn Vader (Openb.3:21) om in Zijn Naam hemel en aarde te regeren en al Zijn overgebleven vijanden aan zich te onderwerpen (1 Kor.15:25).

Jezus houdt Zijn macht niet voor zichzelf. Hij laat Zijn leerlingen daarin delen. Hij geeft aan Zijn leerlingen macht over de onreine geesten om die uit te drijven en om iedere ziekte en kwaal te genezen. Tegen de zeventig leerlingen die Hij uitgezonden heeft en die verheugd terugkeren met het goede nieuws: 'Heere, zelfs de demonen zijn in Uw Naam aan ons onderworpen' zegt Hij: 'Zie, Ik geef u de macht om op slangen en scorpioenen te trappen en de macht over alle kracht van de vijand en niets zal u schade toebrengen' (Lk.10:17,19). Het kinschap van de hemelse Vader is meer dan de gave van duiveluitwerping en daarover moeten Zijn leerlingen zich verheugen. Jezus' apostelen hebben in Jezus' autoriteit gedeeld en gelovigen door de eeuwen heen ook zoals Jezus beloofd heeft: 'En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: In Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden' (Mk.16:17,18). Jezus' Naam heeft gezag en, gelovig gebruikt, zullen in die Naam tekenen en wonderen geschieden, ook vandaag. Daarom is het de blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de autoriteit van Jezus te verkondigen en te gebruiken, tot Zijn eer en tot zegen van velen, door de kracht van Zijn Heilige Geest, amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor alle macht die U aan Jezus, de Koning van Israël, hebt gegeven.

Geef ons vrijmoedigheid en wijsheid om die macht te gebruiken, tot eer van U en tot zegen van velen. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hebben alle gelovigen Jezus' macht? Waarom (niet)?
2. Hoe kan die macht misbruikt worden (Hand.8:19; 19:13)?
3. Verlang je naar Jezus' macht? Waarom? Hoe?

29

DE KRACHT VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Lukas 4:1-15

(Lukas vertelt:) En Jezus keerde door de kracht van de Geest terug naar Galilea en het gerucht over Hem verspreidde zich door heel de omgeving...En het gebeurde op één van die dagen dat Hij (Jezus) onderwijs gaf en dat er Farizeeën en leraars van de wet zaten, ... En er was kracht van de Heere om hen te genezen... En heel de menigte probeerde Hem (Jezus) aan te raken, want er ging kracht van Hem uit en Hij genas ze allen... En zie, Ik (Jezus) zend de belofte van Mijn Vader op u (Mijn leerlingen); maar blijft u in de stad Jeruzalem, totdat u met kracht uit de hoogte bekleed zult worden. (Lukas 4:14; 5:17; 6:19; 24:49)

(Lukas schrijft:) En God deed ongewone krachten door de handen van Paulus, zo zelfs dat, als de zweetdoeken of de doeken die hij om zijn middel droeg, van zijn lichaam op de

zieken gelegd werden, de ziekten van hen weken en de boze geesten uit hen weggingen. (Handelingen 19:11,12)

Een koning heeft macht, maar hij heeft ook kracht nodig om Zijn macht uit te oefenen. Zonder kracht zal hij zijn macht op de duur verliezen. Bij Zijn waterdoop in de Jordaan is Jezus gedoopt in de Heilige Geest: ondergedompeld in het krachtenveld van de Heilige Geest en daardoor vol van de Geest en vol van de kracht van de Geest. Jezus gaat door de kracht van de Geest terug naar Galilea om daar Zijn bediening te beginnen. Jezus proclameert én demonstreert de nabije komst van het Koninkrijk van God door de kracht van de Heilige Geest. Zonder die kracht kan Hij niets doen. Die kracht is soms bijzonder aanwezig: 'Kracht van de Heere om te genezen' die zichtbaar wordt in het leven van de lamme man die vergeving van zonden en lichamelijke genezing ontvangt (Lk.5:17-26). Maar die kracht is er niet altijd, want in Nazareth kan Jezus niet veel krachten doen vanwege het ongeloof van de mensen (Mt.13:58). Een 'geloofsklimaat' is belangrijk voor het openbaar komen van de krachten van het Koninkrijk. De menselijke verantwoordelijkheid hierin is groot. Jezus is zo vol van de Heilige Geest dat er kracht van Zijn lichaam uitgaat. Daarom willen zieken Hem aanraken en dat niet tevergeefs, want ze worden allen gezond (Lk.6:19). Een bloedvloeiende vrouw breekt door de mensenmenigte heen, raakt Jezus' bovenkleed aan en meteen droogt de bron van haar bloedvloeiing op. Ze voelt in haar lichaam dat ze genezen is en Jezus merkt dat er kracht van Hem is uitgegaan en onderzoekt wie die kracht ervaren heeft (Mk.5:25-34).

Zoals Jezus Zijn ontvangen macht met Zijn leerlingen gedeeld heeft, zo deelt Hij ook Zijn ontvangen kracht met hen. Hij schakelt ze in bij Zijn bediening en later na Zijn hemelvaart zullen ze Zijn werk voortzetten door de kracht van de Heilige

Geest. Bij de uitzending van de twaalf en zeventig leerlingen naar Israël ontvangen ze kracht en macht over alle demonen en om ziekten te genezen (Lk.9:1; 10:17-20). 'Macht en kracht' hebben ze nodig en die krijgen ze ook; een voorschot op Pinksteren. Dan worden ze toegerust met de Heilige Geest en Zijn gaven om het verheerlijkte leven van Jezus op aarde uit te stralen en om Zijn werk voort te zetten. De kracht van de uitgestorte Heilige Geest komt direct openbaar in de gave van klanktaal waarmee ze God prijzen en Zijn grote werken verkondigen in de moedertalen aan de feestgangers uit de hele wereld, in Petrus' vrijmoedigheid en toespraak met de vrucht van drieduizend bekeerlingen, in de vele wonderen en tekenen die door de apostelen gedaan worden, enz. Kort daarna vindt de genezing van de lamme man bij de Schone Poort plaats, waarvan Petrus en Johannes zeggen dat deze niet door hun kracht of godsvrucht is gebeurd, maar door het geloof in de Naam van Jezus (Hand.3:12,16). God gebruikt de schaduw van Petrus (Hand.5:15) en de zweetdoeken van Paulus (Hand.19:11) om zieken te genezen en gebondenen te bevrijden. Zo krachtig werkt de Heilige Geest door Jezus' dienaren. Het Koninkrijk van God bestaat niet (alleen) in woorden, maar in kracht; in de kracht van de Heilige Geest (1 Kor.4:20). Paulus schrijft: 'Alle dingen zijn mij mogelijk door Christus, Die mij kracht geeft' (Filip.4:13). Daarom is het een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om de kracht van Jezus, de Koning van Israël, te verkondigen en te gebruiken tot Zijn eer en tot zegen van velen, door de Heilige Geest! Amen.

Gebed

*Dank U, Heere Jezus, voor de kracht van Uw Heilige Geest.
Geef ons die kracht om Uw verheerlijkte leven uit te stralen en
om Uw werk voort te zetten, door Uw Geest, amen.*

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het verschil tussen Jezus' kracht en menselijke kracht?
2. Hoe werkt Zijn kracht in ons (2 Kor.12:9,10)?
3. Ervaar je Jezus' kracht? Hoe? Waarom?

30

DE TEKENEN VAN JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL

Lezen: Markus 16:9-20

(Jesaja profeteert:) Wees sterk, wees niet bevreesd! Zie, uw God!...Hij zal komen en u verlossen. Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupele springen als een hert, en de tong van de stomme zal juichen. (Jesaja 35:4-6)

En Jezus antwoordde en zei tegen hen (leerlingen van Johannes de Doper): Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: Blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; de doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd; en zalig is hij die aan Mij geen aanstoot neemt. (Mattheüs 11:4,5)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Rome:) Want ik durf het niet aan iets te zeggen wat Christus niet door mij teweeggebracht heeft, om de heidenen tot gehoorzaamheid te brengen, in woord en daad, door de kracht van tekenen en wonderen en door de kracht van de Geest van God... (Romeinen 15:18,19)

Door Jezus' macht en kracht gebeuren er wonderen en tekenen. 'Wonderen' zijn daden die verwondering of verbazing oproepen. 'Tekenen' zijn daden die op iets wijzen of naar iets verwijzen; signalen naar het Koninkrijk van God in volle openbaring en heerlijkheid. Ze onderstrepen het 'reeds' en het 'nog niet' van het Koninkrijk: het is gekomen en het komt. Vooral de evangelist Johannes duidt Jezus' wonderdaden aan als tekenen (2:11,23; 3:2; 4:54; 6:2; 11:47; 20:30). Ze zijn geen doel in zichzelf, maar hebben een boodschap. Ze willen tot geloof in Jezus brengen en tot een leven in Zijn Naam (Joh.20:31). Simeon noemt Jezus zelf een teken; een teken dat tegengesproken zal worden (Lk.2:34). Jezus is *het* teken van Gods grote liefde voor een verloren wereld: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh.3:16). Hij heeft veel tegenspraak van de zondaars tegen zich verdragen (Hebr.12:3). Jezus heeft veel wonderen en tekenen gedaan zoals de profeet Jesaja heeft voorgezegd. Hij wijst Zijn aangevochten wegbereider Johannes de Doper daarop. Hij vervult de profetie. Hij is de aan Israël beloofde Koning Die nu gekomen is. Zijn werken getuigen van Hem. Jezus' eerste wonder doet Hij op een bruiloft te Kana in Galilea waar hij water in wijn verandert en het bruiloftsfeest redt wat dreigt te mislukken door gebrek aan wijn (Joh.2). Hij openbaart daar Zijn heerlijkheid en Zijn leerlingen geloven in

Hem. Zijn laatste wonderen verricht Jezus in Gethsemané en op Golgotha: Hij geneest het oor van Malchus, de slaaf van de hogepriester (Lk.22:50,51), en hij redt de moordenaar op het kruis (Lk.23:39-43). Hoeveel wonderen heeft Jezus tijdens de drie jaar van Zijn bediening verricht: wonderen van geloof en bekering, genezing, bevrijding, dodenopwekking, broodvermenigvuldiging voor mensenmenigten, stormenstillen, op water lopen, enz.! Het Evangelie naar Johannes eindigt met: 'En er zijn nog veel andere dingen die Jezus gedaan heeft. Als die ieder afzonderlijk beschreven zouden worden, dan zou, denk ik, de wereld zelf de geschreven boeken niet kunnen bevatten. Amen. (21:25). Jezus heeft al die dingen gedaan door de kracht van de Heilige Geest, Die Hij in volheid, zonder maat, van Zijn Vader heeft ontvangen (Joh.3:34). Zijn apostelen én Gemeente zijn in Jezus' spoor verder gegaan, door de eeuwen heen, tot vandaag toe; in de ene tijd meer de andere, op de ene plaats meer dan de andere (Mk.16:20). In het boek Handelingen gebeuren veel wonderen en tekenen, die God gebruikt als 'aandachttrekkers' voor de Evangelieverkondiging en als bevestiging van het Evangelie van het Koninkrijk. De vervolgte, jonge, gemeente in Jeruzalem bidt: 'Geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus' (Hand.4:29,30). De brieven van het Nieuwe Testament verwijzen daar ook naar (Rom.15:18,19; 1 Kor.1:6,7; 12-14; 2 Kor.12:12; Gal.3:5; Hebr.2:4; 1 Petr.4:10,11; enz.). Bovendien is Christus' Gemeente zelf een teken van het Koninkrijk en zijn er de tekenen van doop en avondmaal, van de wekelijkse rustdag, enz. Het ontbreekt Christus' Gemeente niet aan tekenen. Daarom is het een blijvende opdracht aan haar: God

bidden om die tekenen van het Koninkrijk en Hem ervoor danken! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor de tekenen van Uw Koningschap. Geef ze aan Uw Gemeente voor haar opbouw en uitbreiding, tot zegen van Israël en de volken, uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Zijn er nog meer tekenen van Jezus' Koningschap?
2. Hoe zijn de Gemeente, doop en avondmaal, de wekelijkse rustdag tekenen van Zijn Koningschap?
3. Heb je tekenen van Zijn Koningschap ontvangen? Hoe?

31

JEZUS, DE KONING VAN ISRAËL, GEHOORZAMEN

Lezen: Mattheüs 7:24-29

(Jezus zegt:) Daarom, ieder die deze woorden van Mij hoort en ze doet, die zal ik vergelijken met een verstandig man, die zijn huis op de rots gebouwd heeft; en de slagregen viel neer..., maar het stortte niet in, want het was op de rots gefundeerd. (Mattheüs 7:24,25)

Jezus antwoordde en zei tegen hem (Judas niet de Iskariot): Als iemand Mij liefheeft, zal Hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen naar Hem toekomen en bij hem intrek nemen. Wie Mij niet liefheeft, neemt Mijn woorden niet in acht; en het woord dat u hoort, is niet van Mij, maar van de Vader, Die Mij gezonden heeft. (Johannes 14:23,24).

En Hij (Jezus) zei tegen hen (Zijn leerlingen): Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen...zij gingen overal heen om te prediken en de Heere (Jezus) werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden. Amen. (Markus 16:15,20)

(Lukas vertelt:) En Filippus daalde af naar de stad van Samaria en predikte hun Christus...bij velen die onreine geesten hadden, gingen die er onder luid schreeuwen uit; en veel verlamden en kreupelen werden genezen. En er ontstond grote blijdschap in die stad.(Handelingen 8:5-8)

Een koning wil door Zijn onderdanen gehoorzaamd worden. Dit geldt in het bijzonder van Jezus, de Koning van Israël, want Hij is een bijzondere Koning: Hij is Koning-Profeet Die getuigt van Gods waarheid (Joh.18:37) en Hij is Koning-Priester die met Zijn ene levensoffer volmaakt hen die geheiligd worden (Hebr.10:14). Van Hem mogen we met de bruid in het Hooglied zeggen: 'Alles aan Hem is geheel en al begeerlijk. Zo is mijn Liefste, ja, zo is Mijn vriend, dochters van Jeruzalem! (Hoogl.5:16).

Jezus, de Koning van Israël, heeft altijd geleefd in de dingen van Zijn Vader en Zijn wil gedaan (Lk.2:49; Joh.4:34; 6:38). Vóór Zijn gevangenneming in Gethsemané met de kruisdood voor ogen bidt Hij: 'Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt' (Mt.26:39). Hij is gehoorzaam geweest 'tot de dood, ja, tot de kruisdood. Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam' (Filip.2:8-11). In Jezus' onderwijs neemt gehoorzaamheid een grote plaats in. Hij eindigt Zijn bergrede met de gelijkenis van de wijze en dwaze bouwer. Wie Zijn woorden hoort en doet, is een verstandig man, die zijn huis op de rots heeft gebouwd

en zijn huis blijft staande wanneer slagregens neerstromen en winden waaien, omdat hij zijn huis op de rots heeft gebouwd. Met het huis, op zand gebouwd, loopt het slecht af, want het stort in. In Zijn afscheidsgesprek met Zijn leerlingen wijst Jezus de liefde aan als krachtbron voor het in acht nemen van Zijn woorden. Wie dat doet, de Vader zal hem liefhebben en de Vader en Jezus zullen naar hem komen om in hem te wonen. Wat een heerlijke bekroning en beloning! Jezus' leerlingen zijn gehoorzaam, wanneer Jezus hen roept, ze later uitzendt naar Israël en de volken, ze opdraagt om in Jeruzalem te blijven totdat ze bekleed zijn met kracht uit de hoogte, enz. Ook In het onderwijs van Jezus' apostelen neemt gehoorzaamheid een grote plaats in. Paulus heeft genade en het apostelschap ontvangen tot geloofsgehoorzaamheid onder alle heidenen, ter wille van Zijn Naam (Rom.1:5) en Jakobus schrijft: 'En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf' (Jak.1:22). Gehoorzaamheid aan God, aan Jezus, de Koning van Israël en aan de voorgangers van Christus' Gemeente (Hebr.13:17) geeft veel vrede en vreugde in God. Wanneer Filippus in Samaria het Evangelie van het Koninkrijk proclameert en demonstreert, ontstaat er grote blijdschap in die stad (Hand.8:5-8). Gehoorzaamheid is een vruchtbare voedingsbodem voor het groeien en rijpen van de vrucht van de Geest: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof (trouw), zachtmoedigheid, zelfbeheersing (Gal.5:22). Elk hoofdstuk van dit boekje eindigt met: 'Het is een blijvende opdracht aan Christus' Gemeente om...' Een veelomvattende opdracht van Jezus, de Koning van Israël, die vraagt om kinderlijke gehoorzaamheid. Uit onszelf zijn we niet bekwaam om die opdracht te vervullen, maar onze bekwaamheid is uit God (2 Kor.3:5). Door Zijn Geest zal het geschieden (Zach.4:6)! Amen.

Gebed

Heere Jezus, Koning van Israël en Hoofd van Uw Gemeente, dank U voor Uw veelomvattende opdracht aan Uw Gemeente. Geef ons visie en passie om Uw opdracht te gehoorzamen, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Weet je nog meer woorden over en voorbeelden van gehoorzaamheid in de Bijbel?
2. Welke opdrachten moeten het eerst gehoorzaamd worden? Waarom? Hoe?
3. Welke plaats en taak heb je daarin? Waarom? Hoe?

GEBED

Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, eeuwige Koning,

we danken U

voor Uw eeuwig Koningschap dat U aan ons in Uw Woord hebt bekendgemaakt;

voor het Koningschap van Jezus, Uw Zoon, de Koning van Israël en van de volken;

voor het koningschap van de gelovigen dat U hun gegeven hebt;

voor Jezus' Gemeente die Zijn lichaam is; waarvan Hij het Hoofd is, Die Hij vergadert, regeert, beschermt en voltooit; en waarvan wij levende leden zijn; wedergeboren door Zijn Heilige Geest en vervuld met Zijn Geest; en

we bidden U

om vergeving dat we Uw Koningschap, het Koningschap van Jezus en het koningschap van de gelovigen weinig hebben

herkend en erkend, en met Zijn Gemeente niet op een goede manier zijn omgegaan en er nog vaak niet goed mee omgaan;

om vernieuwing om uit Uw Koningschap, uit het Koningschap van Jezus en uit het koningschap van de gelovigen te leven, dat voor te leven en door te geven aan anderen en om Zijn Gemeente te dienen uit liefde en uit dankbaarheid;

om de ontplooiing en de voltooiing van Uw Koningschap, van Jezus' Koningschap, van het koningschap van de gelovigen en van Zijn Gemeente, tot eer van U, tot opbouw van Zijn Gemeente en tot de komst van Uw Koninkrijk voor Israël en de volken;

in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

LIED

Want ik maak Mij een geest'lijke tempel,
op de kostbare Hoeksteen gebouwd.
'k Wil een koninklijk priesterschap vormen,
uitverkoren en Mijn eigendom.

Bouw Uw kerk, Heer,
maak ons sterk, Heer,
in het rijk, Heer, van Uw Zoon.
Maak ons één, Heer, als Uw volk,
Heer, breng ons samen bij Uw troon.

Opwekkingsliederen, no.230.

LITERATUUR

- Floor, L., *Die Evangelie van die Koninkrijk*, Pretoria, 1981.
- Godschalk, L.A.F., *Het Koninkrijk Gods naar de Schriften*, Groningen, 1968.
- Houwelingen, P.H.R. van, 'Koninkrijk van God, koning', art. in Noordegraaf, A., e.a., *Woordenboek voor Bijbellezers*, Zoetermeer, 2005, 321-328.
- Koolhaas, A.A., *Theocratie en Monarchie in Israël*, Wageningen, 1957.
- Ladd, G.E., *The Presence of the future: The Eschatology of Biblical Realism*, Grand Rapids, 1974.
- Matter, H.M., *Nieuwere opvattingen omtrent het Koninkrijk Gods in Jezus' prediking naar de synoptici*, Kampen, 1942.
- Morphew, D., *De grote Doorbraak. Ontdek het Koninkrijk*, Amersfoort, 2005.
- Oosterhoff, B.J., *Het koningschap Gods in de Psalmen*, Alphen aan den Rijn, 1956.
- Ouweneel, W.J., *De toekomst van God*, Heerenveen, 2012.

- Idem, *Eerst Gods koninkrijk*, Heerenveen, 2010.
- Idem, *Het verbond en het koninkrijk van God*, Heerenveen, 2011.
- Ridderbos, H.N., *De komst van het Koninkrijk*. Jezus' prediking volgens de synoptische Evangeliën, Kampen, 1950.
- Rietveld, B., *Gods nieuwe wereld*. Gedachten over het Koninkrijk van God, Kampen, 1985.
- Wagner, C.P., *Dominion*. How Kingdom Action can change the world, Grand Rapids, 2008.
- Westerbeek, R., *Proef! New Wine en het Koninkrijk van God*, Amsterdam, 2017
- Westerink, H.J., *Het Koninkrijk Gods bij Paulus*, Hilversum, 1937.